

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

Filozofická fakulta

Katedra asijských studií

Bakalářská práce

Prototyp učebnice korejské konverzace (lekce 11–20)

The Textbook of Korean Conversation (Unit 11–20)

Vypracoval: David Dohnal

Vedoucí práce: doc. Mgr. David Uher, PhD.

Olomouc 2022

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně a uvedl veškeré použité
prameny a literaturu.

V Olomouci dne 29. 11. 2021

Podpis:

Anotace

Název práce:	Prototyp učebnice korejské konverzace (lekce 11–20)
Autor:	David Dohnal
Vedoucí práce:	doc. Mgr. David Uher, PhD.
Počet stran a znaků:	63 stran, 72 814 znaků
Počet použitých zdrojů:	12
Počet příloh:	-
Klíčová slova:	učebnice, korejština, konverzace

Práce je prototypem konverzační učebnice korejského jazyka. Její podoba se zakládá na čínsko-korejské učebnici *Wu shi zi tong han guo yu* a *Učebnici čínské konverzace*. Obsahově práce vychází především z první zmíněné učebnice, z níž jsou zpracovány lekce 11–20. Jednotlivé dialogy jsou přeloženy do češtiny a upraveny tak, aby co nejlépe odpovídaly přirozenému prostředí českého mluvčího. Každá lekce obsahuje konverzační část, slovní zásobu a soubor cvičení po vzoru *Učebnice čínské konverzace*. Obsah těchto cvičení se vztahuje především k probírané lekci, ale zároveň obsahuje učivo z lekcí předešlých s cílem upevnit si jejich znalost. Závěr práce rozebírá proces tvorby učebnice, zejména pak změn, které byly nezbytné pro vytvoření obsahově aktuálního učebního textu, který bude použitelný v reálných situacích.

Abstract

Title:	The Textbook of Korean Conversation (Unit 11–20)
Author:	David Dohnal
Supervisor:	doc. Mgr. David Uher, PhD.
Number of pages and characters:	63 pages, 72 814 characters
Number of used sources:	12
Number of appendices:	-
Keywords:	textbook, korean, conversation

The thesis is a prototype of a conversational textbook of the Korean language. Its form is based on the Chinese-Korean textbook *Wu shi zi tong han guo yu* and the *Textbook of Chinese Conversation*. The content of the work is based mainly on the first mentioned textbook, from which lessons 11–20 are processed. The individual dialogues are translated into Czech and modified to best suit the natural environment of the Czech speaker. Each lesson includes a conversational section, vocabulary, and a set of exercises modeled on the *Textbook of Chinese Conversation*. The content of these exercises is mainly related to the individual lessons, but also contains the curriculum from previous lessons in order to consolidate their knowledge. The conclusion of the thesis discusses the process of creating the textbook, especially the changes that were necessary to create a content-relevant teaching text that will be usable in real situations.

Rád bych tímto poděkoval docentu Davidu Uherovi za pomoc při výběru tématu práce a jeho odborné vedení při jejím vypracování.

OBSAH

OBSAH	6
EDIČNÍ POZNÁMKA	7
ÚVOD	8
1. TEORETICKÁ ČÁST	10
1.1 VYMEZENÍ POJMU „JAZYK“	10
1.2 VÝUKA CIZÍCH JAZYKŮ	10
1.3 KONCEPT UČEBNICE	12
1.4 KOREJSKÉ PÍSMO	13
1.4.1 <i>Historie a vývoj</i>	13
1.4.2 <i>Postavení čínských znaků</i>	13
1.4.3 <i>Transkripce korejštiny</i>	14
1.4.4 <i>Změny ve výslovnosti</i>	16
1.5 KOREJSKÝ JAZYK	17
1.5.1 <i>Základní charakteristika</i>	17
1.5.2 <i>Systém zdvořilosti</i>	18
1.5.3 <i>Slovní zásoba</i>	19
1.5.4 <i>Větná skladba</i>	20
1.5.5 <i>Jazykové rozdíly KR a KLDK</i>	22
2. PRAKTICKÁ ČÁST	23
2.1 LEKCE 11 /KDO JE TO?/	23
2.2 LEKCE 12 /JE TO DOBRÉ?/	26
2.3 LEKCE 13 /KDY JSI PŘIŠEL?/	29
2.4 LEKCE 14 /ODJELA V NEDĚLI./	33
2.5 LEKCE 15 /POČKEJ CHVÍLI, PROSÍM./	36
2.6 LEKCE 16 /KAM JEDEŠ?/	39
2.7 LEKCE 17 /STUDUJEŠ KOREJŠTINU?/	42
2.8 LEKCE 18 /POJĎME!/	45
2.9 LEKCE 19 /PROČ MÁŠ RÁD?/	48
2.10 LEKCE 20 /JAK TAM JDEŠ?/	51
3. ROZBOR LEKCÍ	54
3.1 LEKCE 11	54
3.2 LEKCE 12	55
3.3 LEKCE 13	55
3.4 LEKCE 14	56
3.5 LEKCE 15	56
3.6 LEKCE 16	58
3.7 LEKCE 17	59
3.8 LEKCE 18	59
3.9 LEKCE 19	60
3.10 LEKCE 20	61
4. ZÁVĚR	61
5. RESUMÉ	62
6. SEZNAM LITERATURY	63

EDIČNÍ POZNÁMKA

V textu používám korejské písmo, pro jehož přepis užívám českou vědeckou transkripci. Přepis se v textu objevuje v hranatých závorkách a je psaný kurzívou. V některých případech, například u slova 썩 [šši] porušuji pravidla této transkripce a přepis přizpůsobuji tak, aby lépe demonstroval českou výslovnost.

Dialogy jsou sjednoceny do neformálního zdvořilého stylu (해요체), jehož užití je v Korejské republice nejfrekventovanější. Jedná se o uctivý styl, který Korejci běžně používají v komunikaci s cizinci.

ÚVOD

V posledních letech roste zájem o studium asijských jazyků, zejména pak japonštiny nebo korejštiny. Těžko odhadnout, kolik studujících je motivováno právě již zmíněnými ekonomickými aspekty, tj. potenciální možností profesního uplatnění se v korejské či japonské firmě, nebo je jejich primární motivací zájem o korejskou hudbu (*k-pop*), seriály (*k-dramas*) nebo japonské kreslené seriály (*anime*), jejichž popularita v posledních letech značně vzrostla, zejména u mladší generace.

Studium korejštiny je pro českého mluvčího poměrně náročné. Ve srovnání se studiem angličtiny, kde má věta v podstatě stejný slovosled jako v češtině, korejská věta se liší nejen svou větnou skladbou, ale i skloňováním a časováním. V neposlední řadě je nutné také zdůraznit, že korejštiny využívá pro svůj zápis unikátní hláskovou abecedu; pro studenta není obtížné osvojit si jednotlivé znaky a jejich správnou výslovnost, avšak pro plynulé čtení korejského textu je potřeba pravidelného procvičování a stejně tak rozšiřování a upevňování slovní zásoby.

Velkou nevýhodou pro českého zájemce o studium korejštiny je bezesporu omezený počet výukových materiálů psaných v češtině. To platí jak pro materiály dostupné na internetu, tak i pro materiály využívané na akademické půdě. Často se jedná o anglicky psané učebnice, které mohou představovat problém pro zájemce s nízkou či nulovou znalostí angličtiny. Tyto učebnice zároveň vycházejí z anglických reálií, a proto mohou být českému čtenáři nedostačující pro správné pochopení gramatiky a pro její správné použití v různých konverzačních situacích.

Z výše uvedených důvodů jsem se rozhodl pokusit se o vytvoření prototypu konverzační učebnice, která bude sloužit jako studijní opora pro studium korejštiny. Jelikož se jedná o můj úplně první pokus o vytvoření „učebnice“, je zřejmé, že se práce kvalitativně nevyrovná pracem zkušených lingvistů, avšak poskytne mi cenné zkušenosti pro případ, že bych chtěl v této práci pokračovat a adekvátně ji rozšířit. Mým cílem je vytvořit pro čtenáře srozumitelný prototyp konverzační učebnice, na jejímž základě si osvojí potřebnou slovní zásobu a fráze, které bude schopen využít v reálných situacích.

Práce je rozdělena na tři hlavní části. V teoretické části se snažím přiblížit různá pojetí toho, co to vlastně jazyk je a rovněž se podrobněji věnuji výuce cizích jazyků a její

historii. Zároveň se snažím přiblížit roli učebnicových textů ve vzdělávacím procesu. Teoretický úvod je rovněž doplněn obecnou charakteristikou korejského jazyka. Pozornost zde věnuji i korejskému písmu, jeho vývoji a přepisu do češtiny.

Následuje část praktická, v níž je zpracováno 10 lekcí zaměřených na různé tématické okruhy. Každá lekce se skládá ze tří oddílů: konverzace, slovní zásoba a procvičování. Učebnice se neopírá pouze o český přepis korejštiny, ale dialogy v jednotlivých lekcích jsou psány rovněž korejskými znaky.

Třetí část je částí analytickou. Popisuji zde problémy, se kterými jsem se setkal během psaní této učebnice, zejména pak problémy spojené s adaptací čínsko-korejské učebnice do prostředí přirozeného českému mluvčímu.

1. TEORETICKÁ ČÁST

1.1 Vymezení pojmu „jazyk“

Při studiu jakéhokoliv jazyka je důležité si uvědomit, co to vlastně *jazyk* je a jaká je jeho primární funkce. V dostupné literatuře se setkáme s různými definicemi. Sternberg (2002, s. 318) definuje jazyk jako *užívání organizovaných prostředků kombinace slov za účelem dorozumívání*. V jeho pojetí slouží jazyk nejen ke komunikaci s jinými lidmi, ale jeho funkcí je také *přemýšlet o věcech a děních, které v danou chvíli nevidíme, neslyšíme, nedotýkáme se jich* (...). Vedle toho se setkáme i s jinou definicí, která jazyk definuje jako *mnohaurovňový systém, který dává do vztahu myšlenky a řeč prostřednictvím slov a větných jednotek* (Chomsky, 1965, cit. Atkinson a kol., 2003, s. 306).

Používání jazyka má dva základní aspekty; je to schopnost tvořit slova (*produkce, slovní pohotovost/plymlost*) a zároveň schopnost pochopit mluvený i psaný jazykový projev (*slovní porozumění*). Z hlediska skladby jazyk rozlišujeme v několika úrovních. Nejnižší úroveň tvoří fonémy, což jsou řečové zvuky. Na vyšší úrovni se pak nachází morfémy, tj. nejmenší jednotky řeči, které nesou význam (slova, předpony, přípony, koncovky a předložky). Nejvyšší úroveň zauímají větné jednotky, které jsou tvořeny skupinami slov. Lidé v myšlenkách tyto skupiny slov rozdělují na větné členy a poté získávají výroky. Zjednodušeně tedy můžeme říct, že při tvorbě věty nejprve vnímáme fonémy, z těch vytváříme morfémy a z těch potom tvoříme slovní spojení a poté výroky. Způsobu, kterým spojujeme slova do vět, říkáme syntax (Sternberg, 2002, s. 318–331; Atkinson a kol., 2003, s. 306–313).

1.2 Výuka cizích jazyků

Výukou cizích jazyků se zabývá didaktika cizích jazyků. Jejím předmětem je řízení cizojazyčného učení a zároveň i faktory, kterými je toto řízení ovlivňováno. V obecnějším pojetí je didaktika cizích jazyků charakterizována jako pedagogická disciplína zabývající se způsoby, jak se cizímu jazyku co nejlépe naučit. Didaktika druhého cizího jazyka se u nás začala rozvíjet zejména po r. 1989, kdy se výrazně rozšířila paleta cizích jazyků vyučovaných na českých školách (Choděra, 2013, s. 11–15).

Počátky výuky cizích jazyků jsou známé již z dob starého Říma. Cizím jazykem v tomto případě byla řečtina, kterou zprvu učili řečtí otroci, později placení řečtí učitelé. Ve středověku byla vyučovaným cizím jazykem latina, která se vyučovala podle učebnic sestavených ve 4. a 6. st. n. l. Jednalo se o učebnice s cvičeními, které byly používané až do 16. století (Choděra, 2013, s. 111).

Hlavní oblastí zájmu didaktiky cizích jazyků je především školní výuka, zejména svou iniciační a stimulační funkcí – řízením. Řízený proces učení jazyka je téměř vždy postavený na modelu „učitel“ – „žák“, a to i v případě autonomního učení (tzn. učení bez učitele), neboť i zde je proces učení se cizímu jazyku závislý na postavě „učitele“, která je v tomto případě skryta. Může jím být například autor učebnice, kterou „žák“ používá pro samostudium. Úspěch v učení bez učitele závisí na mnoha okolnostech, například na typologické vzdálenosti cílového jazyka od jazyka mateřského, předchozích zkušenostech se studiem cizích jazyků, motivovanosti žáka, přirozeném cizojazyčném prostředí a jiných faktorech (Choděra, 2013, s. 15–60).

Didaktika cizích jazyků rozlišuje při učení cizího jazyka tři konkrétní cíle, a to cíl jazykový, vzdělávací a výchovný. Jelikož při učení jazyka je pro nás hlavní osvojit si praktický jazyk, je primární cíl jazykový. Ten by měl směřovat k získání komunikativní kompetence, tzn. ke schopnosti řešit praktické situace. Tato komunikativní dovednost se realizuje ve čtyřech rovinách: poslech, mluvení, čtení a psaní (Choděra, 2013, s. 74–79).

V rámci úrovně osvojení jazyka rozlišujeme vědomosti, primární dovednosti, návyky a sekundární dovednosti. Hranice mezi těmito úrovněmi nejsou zřetelné, navíc zde platí pravidlo, že rozvinutí jedné úrovně posiluje úrovně ostatní. *Vědomosti jsou uvědomovaným osvojeným poznatkem*, spočívající v přímém spojení výrazu s jeho významem. Na tyto vědomosti navazují primární dovednosti, které také označujeme jako dovednosti neukončené; jsou pouze přechodným stavem řízeného osvojování cizího jazyka. Návyk lze charakterizovat jako automatickou, neuvědomovanou způsobilost k použití vědomosti, vznikající z opakování. Sekundární dovednost je charakterizována jako způsobilost použít návyku se zaměřením na obsah, nikoliv formu. Tyto sekundární dovednosti se týkají všech druhů jazykové komunikace, tj. mluvení, poslechu, čtení a psaní (Choděra, 2013, s. 55–57).

1.3 Koncept učebnice

Vzdělávání, a to nejen v oblasti cizích jazyků, je nedílnou součástí lidského bytí odnepaměti. To samé platí i pro pomůcky, které tento vzdělávací proces umožňují a doplňují. Za základní vyučovací prostředek lze bezesporu považovat kvalitní učebnicové texty. Podle G. Storcha je text *ústřední řečově komunikativní a didaktickou jednotkou cizojazyčného vyučování* (Storch, 1999, cit. Choděra, 2013, s. 144). V obecnějším smyslu je učebnice chápána jako *učební pomůcka, která obsahuje soustavný výklad učiva*. Učebnice spadají do rozsáhlé skupiny školních didaktických textů, mezi které patří rovněž slovníky, atlasy, cvičebnice, pracovní sešity a jiné (Maňák 2003, s. 75, cit. Knech a kol., 2008, s. 20). Pro používání učebnice je důležitým faktorem tzv. *čtenářská gramotnost žáka*. Jedná se o soubor specifických dovedností, které žák potřebuje k porozumění učebnímu textu. Patří sem vyhledávání konkrétních informací v přečteném textu, schopnost vyvozovat závěry, interpretace myšlenek a informací a hodnocení obsahu, jazyka a prvků textu (Knecht a kol., 2008, s. 31).

Historie učebních textů sahá až do období starověkého Egypta, Babylonu a Číny, tj. několik tisíc let př. n. l. Jednalo se především o texty vyryté klínovým písmem do hliněných destiček nebo psané na pergamenových svitcích. Jejich obsahem byly instrukce pro náboženské rituály, ale také poskytovali informace o nově vznikajících vědeckých oborech jako je aritmie, geometrie, medicína aj. Předpokládá se, že ve starověkém Řecku a Římě byly učebnice běžně používaným prostředkem ve školách. Dochovaným důkazem je rozsáhlá učebnice *Institutionis oratoriae libri XII* (v českém překladu *Základy rétoriky*), která zároveň poskytuje svědectví o existenci specializovaných nakladatelů knih ve starověkém Římě. K významnému rozvoji školních učebnic přispěl v 15. století vynález knihtisku spojený se jménem Johanna Gutenberga. Nesmíme rovněž opomenout zmínit postavu Jana Amose Komenského, který je jedním ze zakladatelů teorie a tvorby moderních školních učebnic (Průcha, 1997, s. 270).

1.4 Korejské písmo

1.4.1 Historie a vývoj

Mezi odborníky existuje nespočet domněnek o tom, že Korejci měli kdysi své vlastní písmo. Některé z těchto teorií hovoří o existenci korejského písma už v období Ko Čosŏn. Jedná se o název období a později i státu, který byl podle legend založen Tangunem v roce 2333 př. n. l. Jiné z teorií vyzdvihují existenci korejského písma až později, v období Tři království (1. stol. př. n. l. až 7. století). Tyto teorie však dodnes nebyly vědecky podloženy, opírají se pouze o zmínky ve starých korejských písemných pramenech či nápisech na keramice apod (Pucek, 2000, s. 13–14).

Oficiálně je dodnes nejstarším dochovalým grafemickým systémem užívaným v Koreji čínské hieroglyfické písmo. Z důvodu absence vlastního písma se tedy úplně prvním psaným jazykem Korejců stala čínština (označována též jako *hanmun*). Psaná čínština byla pro Korejce srozumitelná pouze vizuálně, čínské znaky našly své uplatnění zejména mezi korejskými vzdělanci pro čtení vědecké a umělecké literatury. Na poslech však byla čínština pro Korejce prakticky nesrozumitelná. Zároveň nebylo možné čínské znaky použít pro přepis mluvené korejštiny vzhledem k výrazným odlišnostem mezi těmito dvěma jazyky (Pucek, 2000, s. 14–16).

1.4.2 Postavení čínských znaků

Klasická čínština si v Koreji své postavení jakožto psaný jazyk udržela až do roku 1894, kdy byla oficiálně zrušena. Nadále se však v psaných textech vyskytovala společně s hangülem (korejské abeceda – viz níže). Její použití bylo však omezené pouze na slova sinokorejská, tj. slova převzatá z čínštiny. Původní korejská slova a gramatické morfémy (přípony a partikule) byly psány hangülem. Po rozdělení Koreje probíhaly diskuze o úplném odstranění čínských znaků z psaného jazyka. Toho bylo přísně řízenou jazykovou politikou docíleno pouze v KLR, kde se s čínskými znaky v běžném životě setkáme pouze minimálně. Nicméně nadále jsou součástí výuky ve školách. Oproti tomu v Korejské republice se s čínskými znaky běžně setkáme v novinách, reklamách, odborné literatuře apod. Čínské znaky jsou rovněž součástí výuky na středních školách, kde se předpokládá osvojení si cca 1800 znaků (Pucek, 2005, s. 19–20).

1.4.3 Transkripce korejštiny

Jelikož se přepis korejských slov pomocí čínských znaků jevil jako nedokonalý, rostla potřeba vzniku vlastního písma, které by umožňovalo zachytit korejský jazyk ve všech jeho rovinách, včetně jeho komplexní gramatiky. Vznik vůbec prvního čistě korejského písma je spjatý s osobou Sedžonga Velikého, čtvrtého panovníka Dynastie Čoson. Má se za to, že se otázce nového písma věnoval téměř 15 let. Král Sedžong znovu obnovil činnost Rady moudrých, která sdružovala na 70 konfuciánských učenců. Společně pak položili základy *hangŭlu*, nového korejského písma. To bylo veřejnosti zpřístupněno v roce 1443 prostřednictvím spisu Hunmin čöng-üm, v překladu *Systém správných hlásek pro vzdělání lidu*. Do užívání bylo písmo zavedeno roku 1446. Význam nového korejského písma byl zejména v jeho jednoduchosti a přístupnosti pro obyčejný lid, který čínské znaky neovládal (Pucek, 2000, s. 32–33; Pucek, 2005, s. 16).

Dnes korejština využívá 24 grafémů, z toho 10 grafémů pro samohlásky, 10 grafémů pro základní souhlásky a 4 grafémy pro aspirované souhlásky:

Základní samohlásky

ㅏ a ㅑ ja ㅓ ö ㅕ jö ㅗ o ㅛ jo ㅜ u ㅠ ju ㅡ ü ㅣ i

Složené samohlásky

ㅘ ä ㅙ jä ㅚ e ㅜ je ㅝ ö ㅞ ü ㅟ üi

Dvojhásky

ㅑ wa ㅓ wö ㅘ wä ㅜ we

Základní souhlásky

ㄱ k ㄴ n ㄷ t ㄹ l ㅁ m ㅂ p ㅅ s ㅇ ng ㅈ č ㅎ h

Aspirované souhlásky

ㅋ kch ㅌ tch ㅍ pch ㅊ čch

Intenzivní (zdvojené) souhlásky

ㄲ kk ㄸ tt ㅃ pp ㅆ ss ㅉ čč

Slova se v korejštině píší do slabičných seskupení, přičemž každá slabika se skládá ze dvou až čtyř znaků. Tento systém měl a dodnes má své opodstatnění mj. také pro to, že je možné jej kombinovat s čínskými znaky. Každá slabika začíná souhláskou nebo formálním znakem ㅇ, který má v této pozici nulovou výslovnost. Nachází-li se na konci slabiky, vyslovujeme ho jako [ŋ]. Ve středové pozici se vždy nachází samohláska, v koncové pozici pak souhláska nebo skupina dvou souhlásek. V minulosti bylo zvykem psát slabiky svisle pod sebe, v dnešní době je zvyklý vodorovný způsob zápisu zleva doprava, s mezerami mezi slovy, stejně jako v češtině (Pucek, 2005, s. 17–18).

Příklady skládání grafémů do slabik:

아	밖	랑	앞	못	일	권
a	pak ¹	rang ²	ap ³	mot ⁴	il	kwŏn

Hlásky ㄱ, ㄷ, ㅂ, ㅈ se v pozici mezi samohláskami nebo mezi samohláskou a souhláskami ㄴ, ㄹ, ㅁ, ㅇ vyslovují zněle a přepisujeme je jako *g, d, b, dž*. Grafém ㄷ se před samohláskou přepisuje jako *r*, před souhláskou nebo na konci slova jako *l*. Zdvojené ㄷㄷ (tj. na konci jedné slabiky a na začátku následující) se přepisuje jako *ll*.

Jména se přepisují s velkým počátečním písmenem. První píšeme rodové jméno následované jménem osobním odděleným mezerou. Skládá-li se osobní jméno ze dvou slabik, jsou odděleny spojovníkem. Druhá slabika se píše s malým počátečním písmenem.

신흙 [Šin Hŭm] 김정은 [Kim Čong-ŭn] 주시경 [Ču Ši-gjŏng]

Počáteční písmeno osobního jména se přepisuje vždy nezněle. Důvodem je to, že tato osobní jména mohou být užita i samostatně (např. při oslovení) a výslovnost počátečního písmena je v takovém případě neznělá.

남기덕 [Nam Ki-dŏk] → 기덕 [Ki-dŏk]

(Pucek, 2005, s. 16–17; Pucek, 2000, s. 196–207)

¹ Souhlásky ㄱ, ㅋ, ㆁ se na konci slabiky vyslovují stejně jako ㄱ [k]
² Formální znak ㅇ se na konci slabiky vyslovuje jako [ŋ]
³ Souhlásky ㅂ, ㅃ, ㅍ se na konci slabiky vyslovují stejně jako ㅂ [p]
⁴ Souhlásky ㅅ, ㅆ, ㅈ, ㅉ, ㅊ, ㅌ se na konci slabiky vyslovují stejně jako ㅅ [t]

1.4.4 Změny ve výslovnosti

Pro českého mluvčího může výslovnost představovat vůbec nejsložitější aspekt při studiu korejského jazyka. Výslovnost jednotlivých hlásek ve slově často podléhá změnám v závislosti na sousedních hláskách, a proto výslovnost konkrétního slova při osvojování nové slovní zásoby nemusí být totožná jako jeho výslovnost v konkrétním slovním spojení nebo ve větě. Tento jev označujeme jako spodoba (asimilace) znělosti a setkáváme se s ním i v češtině. Asimilace slouží především pro zjednodušení výslovnosti.

[1]	ㄱ + ㄴ → ㅇ + ㄴ	k + n → ng + n	작년 [čang-njŏn]
	ㄱ + ㅁ → ㅇ + ㅁ	k + m → ng + m	학문 [hang-mun]
[2]	ㄷ + ㄴ → ㄴ + ㄴ	t + n → n + n	있는 [in-nŭn]
	ㄷ + ㅁ → ㅁ + ㅁ	t + m → n + m	몇 명 [mjŏn-mjŏng] ⁵
[3]	ㅍ + ㄴ → ㅁ + ㄴ	p + n → m + n	합니다 [ham-nida]
	ㅍ + ㅁ → ㅁ + ㅁ	p + m → m + m	앞문 [am-mun] ⁶
[4]	ㄱ + ㄹ → ㅇ + ㄹ	k + l → ng + n	식료품 [šing-njŏpchum]
[5]	ㅍ + ㄹ → ㅁ + ㄹ	p + l → m + n	합리적 [ham-nidžŏk]
[6]	ㅁ + ㄹ → ㅁ + ㄹ	m + l → m + n	심리학 [šim-nihak]
[7]	ㅇ + ㄹ → ㅇ + ㄹ	ng + l → ng + n	승리 [šung-ni]
[8]	ㄹ + ㄴ → ㄹ + ㄹ	l + n → l + l	올는지 [ol-lŭndži]
[9]	ㄴ + ㄹ → ㄹ + ㄹ	n + l → l + l	진리 [čil-li]
[10]	ㄷ + ㅇ → ㅈ + ㅇ	t + i → č + i	굳이 [ku-či]
	ㅌ + ㅇ → ㅊ + ㅇ	tch + i → čch + i	같이 [ka-čchi]

(Pucek, 2005, s. 35–37)

⁵ V pozici grafému ㄷ se mohou objevit i grafémy ㅌ, ㅎ, ㅑ, ㅒ, ㅓ, ㅔ, ㅕ, ㅖ, ㅗ, ㅘ, ㅙ, ㅚ, ㅛ, ㅜ, ㅠ, ㅡ, ㅞ, ㅟ, ㅠ, ㅡ, ㅢ, ㅣ, ㅤ aj.

⁶ V pozici grafému ㅍ se mohou objevit i grafémy ㅑ, ㅒ, ㅓ, ㅔ, ㅕ, ㅖ, ㅗ, ㅘ, ㅙ, ㅚ, ㅛ, ㅜ, ㅠ, ㅡ, ㅞ, ㅟ, ㅠ, ㅡ, ㅢ, ㅣ, ㅤ aj.

1.5 Korejský jazyk

1.5.1 Základní charakteristika

Korejština je oficiálním dorozumívacím jazykem na celém území Korejského poloostrova, tj. v Korejské lidově demokratické republice na severu a Korejské republice na jihu, včetně přidružených ostrovů. V globálním měřítku se z hlediska počtu mluvčích korejština řadí na 20. místo, s přibližným počtem 82 milionů mluvčích (Ethnologue, ©2021). S korejštinou se nesetkáváme pouze na území výše zmíněných dvou států, ale také u korejských národnostních menšin a jejich potomků žijících v zahraničí. Zejména od 19. století začalo docházet k emigraci Korejců do zahraničí v důsledku měnící se politické a sociální situace mezi Koreou a sousedními zeměmi. S korejskými menšinami se dnes setkáme v Číně, Japonsku, Rusku, USA, Kanadě či Brazílii (Park, 2010, s. 9).

Přestože přesný původ korejštiny není do dnešního dne vědecky probádán, existují dvě hlavní hypotézy o jejím původu. Velká část odborníků věří, že z hlediska příbuznosti je velmi pravděpodobná příslušnost k rodině altajských jazyků. Druhá hypotéza pracuje s myšlenkou, že korejština je jazykem izolovaným, tzn. bez příslušnosti k jakékoliv skupině jazyků, a který se vyvíjel samostatně (Pucek, 2005, s. 13–14).

Na rozdíl od češtiny korejské písmo nerozlišuje tvarem malá a velká písmena a není zde ani výrazný rozdíl mezi tiskacím a psacím písmem. Užívání interpunkčních znamének je zčásti podobné češtině, setkáme se zde však i se znaménky, které v češtině běžně nepoužíváme. Například pro znázornění doby trvání se v korejštině používá znaménko ~ (v češtině v této funkci používáme pomlčku). Dále se v korejštině setkáme s tečkou uprostřed řádku (•), která v češtině neexistuje. Používá se k naznačení souřadného vztahu při výčtu několika věcí (Pucek, 2000, s. 158–161).

Zatímco v češtině bývá dlouhá výslovnost graficky znázorněna čárkou nad samohláskou, v korejštině se s psaným vyjádřením dlouhé výslovnosti nesetkáme. Dlouhé samohlásky se v korejštině nepovažují za samostatné fonémy, ale pouze za jejich varianty. Je proto velice důležité při osvojování si slovní zásoby brát zřetel na správnou výslovnost, neboť v některých případech krátká či naopak dlouhá výslovnost může mít vliv na význam slova (Pucek, 2005, s. 27).

1.5.2 Systém zdvořilosti

Zatímco v češtině rozlišujeme pouze tykání a vykání, v korejštině se setkáváme s komplexním honorifikačním systémem pro vyjádření zdvořilosti. V korejštině nevyjadřujeme zdvořilost pouze vůči naslouchajícímu, ale rovněž vůči třetí osobě a občas také vůči věci, která patří výše postavené osobě. Nevhodně zvolená forma projevu může mít za následek i ponížení či urážku druhé osoby. Jedním ze způsobů je vyjádření zdvořilosti užíváním slov, která sama o sobě mají zdvořilostní charakter.

Při oslovování někoho, kdo není blízkým přítelem, je běžné za jméno připojit koncovku 씨 [šši]. Tato honorifikační koncovka se připojuje pouze za křestní jméno nebo celé jméno, její použití pouze s příjmením je považováno za nezdvořilé. Ve školách a pracovním prostředí se setkáme s tituly jako 선생 [söngsäng] (učitel), 사장 [sadžang] (ředitel), 과장 [kwadžang] (manažer) aj. Pro zdůraznění zdvořilosti a při oslovení je běžné za titul připojit koncovku 님 [nim]. V závislosti na situaci je možné před titul ještě připojit příjmení nebo celé jméno (Park, 2010, s. 97-98).

Zdvořilost v korejštině rozlišujeme také na úrovni gramatické, zejména vkládáním speciálních koncovek či partikulí ke slovům. Tradiční klasifikace rozlišujeme šest stupňů zdvořilosti. Toto členění není absolutní, koncovky typické pro jednu úroveň se mohou prolínat do úrovně jiné. Každá z těchto úrovní respektuje soubor pravidel pro jejich užívání, zejména v závislosti na postavení mluvčího a posluchače. Jelikož je tento systém velice složitý a není přímo předmětem této práce, přikládám pouze stručný přehled jednotlivých úrovní a jejich koncovek pro oznamovací způsob:

I. 하십시오체	formální zdvořilý styl	-버니다/습니다
II. 해요체	neformální zdvořilý styl	-아요/어요/여요
III. 하오체	vyšší střední styl	-(으)오, -소
IV. 하게체	nižší střední styl	-네
V. 반말체	nezdvořilý styl	-아/어/여
VI. 해라체	neutrální styl	-다

(Pucek, 2005, s. 85–89)

1.5.3 Slovní zásoba

Slovní zásobu každého jazyka z větší části tvoří slova původní, ale je rovněž zcela běžným jevem přejímat slova z cizích jazyků a začlenit je do vlastního slovního repertoáru. S tím se koneckonců běžně setkáváme i u češtiny, do které jsme přejali mnoho cizích slov a dnes je užíváme v běžné konverzaci (např. snowboard, croissant, echt, ...). S takovými „výpůjčkami“ se zcela běžně setkáme i v korejštině.

a) Slova původní

Tvoří nejstarší a nejdůležitější část základního slovního fondu. Byla používána na území Koreje po celou dobu její zmapované existence. Slova původní mají dominantní zastoupení v obecné hovorové korejštině. Patří sem například slova popisující části těla nebo slova znázorňující objekty v přírodě. Patří sem také slova, která vyjadřují gramatickou funkci, tzn. koncovky a partikule. Slova původní jsou frekventovaně používané v každodenní komunikaci, často mají více významů v závislosti na kontextu.

b) Slova sinokorejská

Do této skupiny patří slova převzatá z čínštiny, která vstoupila do Koreje v psané podobě, tzn. byla psána čínskými znaky. Navzdory tomu, že čínské znaky nemají korejský původ, jejich výslovnost v Koreji je založená na korejském čtení. Tentýž znak se proto bude v Koreji číst jinak než v Číně. Pro čínské znaky včleněné do korejského jazyka a přizpůsobené jeho výslovnosti se používá výraz 한자 [*handža*]. Sinokorejská slova jsou příznačnější pro psaný jazyk či formální projev.

c) Slova přejatá z jiných jazyků

Do této skupiny patří ta slova, která do korejštiny pronikla z ostatních světových jazyků, v největší míře z angličtiny (버스 [*pösŭ*] *bus*, 택시 [*tchäkši*] *taxi*, 텔레비전 [*tchellebidžön*] *television*, 컴퓨터 [*kchömpchjutchö*] *computer*). Najdeme zde také slova přejatá z francouzštiny (모델 [*model*] *model*), italštiny (오페라 [*opchera*] *opera*) nebo němčiny (이데올로기 [*ideollogi*] *ideologie*).

V korejštině neexistují předložky, jejich funkci plní tzv. postpoziční partikule připojované k podstatnému jménu. Zatímco v češtině stojí předložky před podstatným jménem, v korejštině jsou tyto postpoziční partikule připojované za podstatné jméno.

Příklad: 학생들은 교실에 있어요. [*haksängdŭrŭn kjošire issŏjo*]
Žáci jsou ve třídě.

- partikule 에 se v korejštině používá pro označení místa nebo času, v uvedeném příkladu je připojena za podstatné jméno 교실 [*kjošil*] (*třída*)

V některých případech je v češtině běžným jevem v tázací větě obrátit slovosled. Stejně tak je tento jev zcela běžný v případě angličtiny. Pro korejštinu však tento princip neplatí. Rozlišení oznamovací a tázací věty neplyne z jejího slovosledu, ale je podmíněno zejména intonací a také koncovkou připojenou ke slovesu.

Srovnej: Pan učitel čte knihu. 선생님은 책을 읽습니다.
[*sŏnsängnimŭn čchäkŭl iksŭmnida*]
Čte pan učitel knihu? 선생님은 책을 읽습니까?
[*sŏnsängnimŭn čchäkŭl iksŭmnikka*]

1.5.5 Jazykové rozdíly KR a KLTR

Území Koreje bylo v roce 1948 rozděleno na dva samostatné státy. Přestože je dodnes korejština oficiálním jazykem na území obou těchto států, je nutné si uvědomit, že se jedná o země se zcela odlišnými politickými, ekonomickými i sociálními systémy. Vzhledem k izolovanosti KLTR od Korejské republiky i celého okolního světa lze předpokládat, že rozdíly mezi těmito zeměmi budou patrné i na úrovni jazykové. Jižní Korea jako spisovnou normu korejštiny používá tzv. „standardní korejštinu“ založenou na dialektu Soulu. Ačkoliv po rozdělení Koreje tuto podobu jazyka zvolila i Severní Korea, po roce 1960 se nezávisle rozhodla jako spisovnou normu jazyka používat „kulturní korejštinu“, která má svůj základ v dialektu Pchjongjangu. Tyto podoby jazyka se vzájemně odlišují nejen svým dialektálním charakterem, ale také tím, jakým způsobem přistupují k přejímání cizích slov do vlastního jazyka (Park, 2010, s. 78).

Jazyk severu a jihu se neliší jen slovní zásobou, ale zejména také výslovností, intonací a stylem psaní. Severokorejci mluví rychleji, hlasitěji a s vyšším tónem hlasu než Jihokorejci. Rozdíly lze spatřit také v postoji mluvčího. V Jižní Koreji je obecně běžné užívat eufemismy jako prostředek zdvořilého odmítnutí, naproti tomu pro Severokorejce jsou typické přímé a jasné odpovědi, čímž se výrazně minimalizuje možnost nepochopení mezi mluvčími (Park, 2010, s. 83–84).

Jazykové odlišnosti nepanují pouze v kontrastu dvou Korejí, ale setkáme se s nimi i uvnitř Korejské republiky na dialektální úrovni, tj. nářečí. Tato korejská nářečí se liší jak svou zvukovou podobou, tak i gramatikou, slovní zásobou i běžně používanými výrazy. Celkem se na území Korejské republiky setkáme se šesti dialektálními zónami, tj. oblastmi s nářeční formou jazyka. Podobně jako u nás, ani v Koreji nepředstavuje nářečí překážku v komunikaci mezi příslušníky dvou vzdálených oblastí. Tyto rozdíly byly částečně překonány díky celostátnímu vysílání, podobnostem ve veřejném vzdělávání i rozvoji dopravy a telekomunikací. Zatímco „standardní korejštinou“ se mluví v oficiálních situacích jako je televizní vysílání, ve školách apod., dialekty jsou často používány v literatuře, filmech a seriálech pro umocnění lokálního charakteru (Park, 2010, s. 69–76).

2. PRAKTICKÁ ČÁST

2.1 LEKCE 11 /Kdo je to?/

Lekce 11

누구세요? [mugusejo] Kdo je to?

KONVERZACE

- A: 누구세요? [mugusejo] Kdo je to?
B: 저예요. [čojejo] To jsem já.
A: 누구요? [mugujo] Kdo?
B: 영희예요. [jǒnghŭijejo] Jǒng Hŭi.
A: 아, 네, 들어오세요. [a, ne, tŭrǒosejo] Ah, ano, pojd' dál.
B: 안녕하세요.⁷ [annjǒnghasejo] Ahoj.
A: 네, 안녕하세요? [ne, annjǒnghasejo] Ahoj.
B: 친구도 같이 왔어요. [čchingudo kačchi wassǒjo] Přivedl jsem také kamaráda.

SLOVNÍ ZÁSoba

저 [čǒ]	já	남자 [namdža]	muž
제 [če]	můj/moje ⁸	여자 [jödža]	žena
누구 [mugu] ⁹	kdo	어머니 [ǒmǒni]	matka
들어오세요 [tŭrǒosejo]	pojd' dál	아버지 [abödži]	otec
오다 [oda]	přijít	형/오빠 [hjǒng/oppa]	starší bratr ¹⁰
보다 [poda]	vidět	누나/언니 [muna/ǒnni]	starší sestra ¹¹

⁷ 안녕하세요 [annjǒnghasejo] je běžně užívanou frází při pozdravu. Používá se při seznámení i k pozdravení někoho, s kým se setkáváme každý den. Odpovídá českému „Dobrý den“ i „Ahoj“. Tato varianta patří do zdvořilého stylu. V případě pozdravu vážené osoby použijeme spíše výraz 안녕하십니까 [annjǒnghašimmikka] pro vyjádření úcty.

⁸ U rodinných příslušníků obvykle místo 제 [če] používáme 우리 [uri] – „naše“ (např. 우리 어머니 [uri ǒmǒni] „moje matka“)

⁹ Stojí-li v pozici podmětu, mění se tvar na 누가 [nuga].

¹⁰ Ženy používají výraz 오빠 [oppa], muži používají výraz 형 [hjǒng].

¹¹ Ženy používají výraz 언니 [ǒnni], muži používají výraz 누나 [nuna].

기다리다 [<i>kidarida</i>]	čekat	남동생 [<i>namdongseng</i>]	mladší bratr
말하다 [<i>malhada</i>]	říct	여동생 [<i>jödongseng</i>]	mladší sestra
같이 [<i>kačchi</i>]	spolu	사람 [<i>saram</i>]	člověk ¹²
친구 [<i>čchingu</i>]	kamarád	이 [<i>i</i>]	tento ¹³
선생님 [<i>sönsängnim</i>]	učitel	여기 [<i>jögi</i>]	tady
민호 [<i>minho</i>]	Min Ho (jméno)		

PROCVIČOVÁNÍ

1. Reagujte

Na základě dialogů a slovní zásoby uvedené v této lekci přiřaďte k frázím ve sloupci A vhodné reakce ze sloupce B.

A	B
1) 누가 왔어요? [<i>nuga wassöjo</i>]	a) 이부은 우리 어머니예요. [<i>ibunün uri ömönijejo</i>]
2) 안녕하세요. [<i>annjonghasejo</i>]	b) 제 친구예요. [<i>če čchingujejo</i>]
3) 이분은 누구세요? [<i>ibunün nugusejo</i>]	c) 선생님을 봤어요. [<i>söngsängnimül pwassöjo</i>]
4) 저 사람은 누구예요? [<i>čö saramün nugujejo</i>]	d) 네, 안녕하세요? [<i>ne, annjonghasejo</i>]
5) 누구를 봤어요? [<i>nugurül pwassöjo</i>]	e) 민호가 왔어요. [<i>minhoga wassöjo</i>]

¹² 분 [*bun*] je formální tvar slova 사람 [*saram*]

¹³ Rozlišujeme tři ukazovací zájmena: 이 [*i*] používáme v případě, že mluvíme o něčem, co je v naší blízkosti, 그 [*kü*] používáme tehdy, mluvíme-li o něčem, co je blíže posluchači nebo odkazujeme k něčemu, co již bylo předtím zmíněno a je to tudíž patrné z kontextu, 저 [*čö*] používáme pro referenci k osobě či předmětu vzdálené jak od mluvčího tak posluchače.

2. Přeložte

Přeložte níže uvedené věty a fráze do češtiny/korejštiny.

1) 안녕하세요.
[annjŏnghasejo]	6) Kdo je támhleta žena?
2) 친구도 같이 왔어요.
[čchingudo kačchi wassŏjo]	7) Přišla se mnou i moje matka.
3) 이 사람은 누구예요?
[i saramŭn nugujejo]	8) To je moje mladší sestra.
4) 누가 말했어요?
[nuga malhessŏjo]	9) Pojď dál.
5) 이분은 제 친구예요.
[ibunŭn če čchingujejo]	10) Kdo přišel?

2.2 LEKCE 12 /Je to dobré?/

Lekce 12

맛있어요? [*mašissŏjo*] Je to dobré?¹⁴

KONVERZACE

- A: 불고기 맛있어요? [*pulgogi mašissŏjo*] Je bulgogi dobré?
B: 네, 맛있어요. [*ne, mašissŏjo*] Ano, je dobré.
A: 김치도 맛있어요? [*kimčhido mašissŏjo*] Kimči je také dobré?
B: 김치는 아주 맛있어요. [*kimčchimŭn adžu mašissojo*] Kimči je velice dobré.
A: 저것은 어때요? [*čŏgosŭn ottejo*] A co támhleto?
B: 저것은 맛없어요. [*čŏgosŭn matŏpsŏjo*] Támhleto není dobré.
A: 맛없어요? [*matŏpsŏjo*] Není to dobré?
B: 네, 맛없어요.¹⁵ [*ne, matŏpsŏjo*] Ne, není to dobré

SLOVNÍ ZÁSoba

음식 [<i>ŭmšik</i>]	jídlo	생선 [<i>sängsŏn</i>]	ryba
맛 [<i>mat</i>]	chut'	불고기 [<i>bulgogi</i>]	bulgogi
맛있다 [<i>mašitta</i>]	být dobrý ¹⁶	김치 [<i>kimčchi</i>]	kimči
맛없다 [<i>matŏpta</i>]	nebýt dobrý ¹⁷	스파게티 [<i>sŭpchagetchi</i>]	špagety
아주 [<i>adžu</i>]	velice	햄버거 [<i>häm bögŏ</i>]	hamburger
짜다 [<i>ččada</i>]	být slaný	초밥 [<i>čchobap</i>]	sushi
달다 [<i>talda</i>]	být sladký	피자 [<i>pchidža</i>]	pizza
매우다 [<i>mäuda</i>]	být ostrý	커피 [<i>kchŏpchi</i>]	káva
뜨겁다 [<i>ttŭgopta</i>]	být horký	주스 [<i>čusŭ</i>]	džus
차갑다 [<i>čchagapta</i>]	být studený	어떻게 [<i>ŏttŏkche</i>]	jak

¹⁴ Dosl. „Má to chut'?“

¹⁵ Všimněte si: český překlad zní „Ne, není to dobré.“, ale v korejštině doslova říkáme „Ano, není to dobré.“ Vyjadřujeme totiž souhlasnou odpověď na otázku, tj. potvrzujeme, že to není dobré.

¹⁶ Dosl. „mít chut'“

¹⁷ Dosl. „nemít chut'“

요리사 [jorisa]	kuchař	먹다 [mǒkta]	jíst
--------------	--------	------------	------

UŽITEČNÉ FRÁZE

뭐 드릴까요?	[mwǒ tǔrilkkajo]	Co si dáte?
... 주세요.	[čusejo]	Dám si ...
저는 ... 이/가 좋아요.	[čönün ... i/ga čohajo]	Mám rád ...
저는 ... 이/가 안 좋아요.	[čönün ... i/ga an čohajo]	Nemám rád ...
젓가락으로 음식을 먹다	[čötakarakǔro umšikǔl mokta]	Jíst jídlo hůlkami
손으로 음식을 먹다	[sonǔro umšikǔl mokta]	Jíst jídlo rukama

PROCVIČOVÁNÍ

1. Reagujte

Na základě dialogů a slovní zásoby uvedené v této lekci přiřaďte k frázím ve sloupci A vhodné reakce ze sloupce B.

A	B
1) 스파게티 맛있어요? [sǔpchagetchi mašissǒjo]	a) 요리사예요. [jorisajejo]
2) 피자를 어떻게 먹어요? [pchidžarǔl öttökche mögǒjo]	b) 네, 맛있어요. [ne, matǒpsǒjo]
3) 맛있어요? [matǒpsǒjo]	c) 불고기 주세요. [bulgogi čusejo]
4) 뭐 드릴까요? [mwǒ tǔrilkkajo]	d) 네, 맛있어요. [ne, mašissǒjo]
5) 저 남자는 누구예요? [čo namdžamǔn nugujejo]	e) 손으로 먹어요. [sonǔro mögǒjo]

2. Přeložte

Přeložte níže uvedené věty a fráze do češtiny/korejštiny.

- 1) 저는 생선이 안 좋아요.
[čönŭn sāngsŏni an čohajo]
- 2) 김치는 매워요?
[kimčchinŭn mäwŏjo]
- 3) 주스 주세요.
[čusŭ čusejo]
- 4) 네, 맛있어요.
[ne, mašissŏjo]
- 5) 뭐 드릴까요?
[mwŏ tŭrilkkajo]
- 6) Je tahle káva horká?
- 7) Špagety jsou velice dobré.
- 8) Já jím sushi hůlkami.
- 9) Nemám rád kávu.
- 10) Tohle jídlo je slané.

2.3 LEKCE 13 /Kdy jsi přišel?/

Lekce 13

언제 왔어요? [*öndže wassöjo*] Kdy jsi přišla?

KONVERZACE

- A: 언제 왔어요? [*öndže wassöjo*] Kdy jsi přišla?
B: 어제 왔어요. [*ödže wassöjo*] Přišla jsem včera.
A: 남자친구도 왔어요? [*namdžačchingudo wassöjo*] Přišel také tvůj přítel?
B: 남자친구는 안 왔어요. [*namdžačchingunin an wassöjo*] Přítel nepřišel.
A: 왜 안 왔어요? [*wä an wassöjo*] Proč nepřišel?
B: 바빠서 못 왔어요.¹⁸ [*pappasö mot wassöjo*] Protože je zaneprázdněný.
A: 아주 바빠요? [*adžu pappajo*] Je hodně zaneprázdněný?
B: 아니요, 조금 바빠요. [*anijo, čogüm pappajo*] Ne, jen trochu.¹⁹

SLOVNÍ ZÁSoba

언제 [<i>öndže</i>]	kdý	늦게 [<i>nütke</i>]	pozdě
어제 [<i>ödže</i>]	včera	일찍 [<i>ilččik</i>]	brzy
오다 [<i>oda</i>]	přijít	아침 [<i>ačchim</i>]	ráno
못 오다 [<i>mot oda</i>]	nemůže přijít	저녁 [<i>čönjök</i>]	večer
남자친구 [<i>namdžačchingu</i>]	přítel	일어나다 [<i>irönada</i>]	vstávat
여자친구 [<i>jödžačchingu</i>]	přítelkyně	자다 [<i>čada</i>]	(jít) spát
아주 [<i>adžu</i>]	hodně	만나다 [<i>mannada</i>]	setkat se
조금 [<i>čogüm</i>]	trochu	왜 [<i>wä</i>]	proč
바쁘다 [<i>pappüda</i>]	zaneprázdněný	점심 [<i>čomšim</i>]	oběd
네 [<i>ne</i>]	ano	석찬 [<i>sökčchan</i>]	večeře
아니요 [<i>anijo</i>]	ne	이를 닦다 [<i>irül takta</i>]	čistit si zuby

¹⁸ Větná konstrukce [sloveso A + 아서/어서 못 sloveso B] značí „Protože A, nemůžu/nemohl jsem B.“

¹⁹ Dosl. „Ne, je trochu zaneprázdněný.“

ČASOVÉ ÚDAJE

Níže se seznámíme se dvěma typy korejských číslovek, které je nutné znát pro správné určování časových údajů. Za tyto číslovky se připojují níže uvedené numerativy.

Hodiny ___ 시 [ši]

Při určování hodin používáme korejské číslovky

1	하나 ²⁰	[hana]	6	여섯	[jösöt]	11	열하나	[jölhana]
2	둘 ²¹	[tul]	7	일곱	[ilgop]	12	열둘	[jöltul]
3	셋 ²²	[set]	8	여덟	[jödö]			
4	넷 ²³	[net]	9	아홉	[ahop]			
5	다섯	[tasöt]	10	열	[jöl]			

Příklad: 다섯 시에²⁴ ... [tasöt sie] V pět hodin ...

Minuty ___ 분 [pun]

Při určování minut používáme sinokorejské číslovky:

1	일	[il]	6	육	[juk]	11	십일	[šibil]
2	이	[i]	7	칠	[čchil]	12	십이	[šibi]
3	삼	[sam]	8	팔	[pchal]	30	삼십	[samšip]
4	사	[sa]	9	구	[ku]	45	사십오	[sašipo]
5	오	[o]	10	십	[šip]	59	오십구	[ošipku]

Příklad: 다섯 시 삼십오 분에²⁵ ... V pět hodin třicet pět minut ...
[tasöt ši samšipo pune]

²⁰ Pozor na zkrácení tvaru: 하나 + 시 → 한 시 [han ši]

²¹ Pozor na zkrácení tvaru: 둘 + 시 → 두 시 [tu ši]

²² Pozor na zkrácení tvaru: 셋 + 시 → 세 시 [se ši]

²³ Pozor na zkrácení tvaru: 넷 + 시 → 네 시 [ne ši]

²⁴ Za časový údaj vkládáme partikuli 에 [e], která zde plní funkci předložky „v“

²⁵ Za časový údaj vkládáme partikuli 에 [e], která zde plní funkci předložky „v“

V Koreji je běžné čas uvádět v dvanáctihodinovém časovém formátu. Z toho důvodu se před časový údaj vkládá slovo 오전 [odžön] – dopoledne / 오후 [ohu] – odpoledne.

Chceme-li říct „přibližně“, připojíme za časový údaj 쯤 [ččüm].

Пříklad: 오전 여섯 시 삼십 분 쯤에 일어나요. Vstávám přibližně v 6:30.

[odžön josöt ši samšip pun ččüme irönajo]

오후 두 시 오십오 분에 만나요. Sejdeme se ve 14:55.

[ohu tu ši ošipo pune mannajo]

열두 시에 점심을 먹어요. Obědvám ve 12 hodin.²⁶

[jölhan šie čomšimül mögöjo]

UŽITEČNÉ FRÁZE

시간이 있어요?	[šigani issöjo]	Máš čas?
지금 몇 시예요?	[čigüm mjötšijejo]	Kolik je teď hodin?
지금 ... 시예요.	[čigüm ... šijejo]	Teď je ... hodin.
몇시에 ...?	[mjötšie ...]	V kolik hodin ...?

PROCVIČOVÁNÍ

1. Reagujte

Na základě dialogů a slovní zásoby uvedené v této lekci přiřaďte k frázím ve sloupci A vhodné reakce ze sloupce B.

A	B
1) 민호가 언제 왔어요? [Min-hoga öndže wassöjo]	a) 세 시 오십 분이에요. [se ši ošip puniejo]
2) 지금 몇 시예요? [čigüm mjöt šijejo]	b) 일곱 시에 이를 닦아요. [ilgop šie irül takkajo]
3) 남자친구 왜 안 왔어요?	c) 아니요, 다섯 시에 일어났어요.

²⁶ Dosl. „Ve 12 hodin jím oběd.“

[*namdžačchingu wä an wassöjo*]

[*anijo, tasöt šie irönassöjo*]

4) 몇시에 이를 닦아요?

[*mjötšie irül takkajo*]

d) 여섯 시 쯤에 왔어요.

[*jösöt ši ččūme wassöjo*]

5) 여섯 시에 일어났어요?

[*jösöt šie irönassöjo*]

e) 바빠서 못 왔어요.

[*pappasö mot wassöjo*]

2. Přeložte

Přeložte níže uvedené věty a fráze do češtiny/korejštiny.

1) 어제 늦게 왔어요?

[*ödže nütke wassöjo*]

6) V kolik hodin jdeš spát?

2) 지금 열한 시 사십 분이에요.

[*čigŭm jölhan ši sašip puniejo*]

7) Min-ho je zaneprázdněný.

3) 제 여자친구는 안 왔어요.

[*če jödžačchingumŭn an wassöjo*]

8) Snídám v 7:30.

4) 아주 바빠요?

[*adžu pappajo*]

9) Včera jsem nemohl přijít.

5) 저녁에 시간이 있어요?

[*čönjöge šigani issöjo*]

10) Večeřím v šest odpoledne.

2.4 LEKCE 14 /Odjela v neděli./

Lekce 14

일요일에 갔어요. [*irjoire kassōjo*] Odjela v neděli.

KONVERZACE

A: 그 여자친구 갔어요? [*kū jōdžačchingu kassōjo*] Ta (tvá) přítelkyně už odjela?²⁷

B: 네, 갔어요. [*ne, kassōjo*] Ano, odjela.

A: 언제 갔어요? [*ōndže kassōjo*] Kdy odjela?

B: 일요일에 갔어요. [*irjoire kassōjo*] Odjela v neděli.

A: 어디 갔어요. [*ōdi kassōjo*] Kam odjela?

B: 고향에 갔어요. [*kohjange kassōjo*] Odjela domů²⁸.

A: 고향이 어디예요? [*kohjangi ōdijejo*] Kde bydlí?²⁹

B: 마산이에요. [*masaniejo*] V Masanu.³⁰

SLOVNÍ ZÁSoba

계절 [<i>kjedžōl</i>]	roční období	월요일 [<i>wōrjoil</i>]	pondělí
봄 [<i>pom</i>]	jaro	화요일 [<i>hwajoiil</i>]	úterý
여름 [<i>jorūm</i>]	léto	수요일 [<i>sujoiil</i>]	středa
가을 [<i>kaūil</i>]	podzim	목요일 [<i>mogjoiil</i>]	čtvrtek
겨울 [<i>kjōul</i>]	zima	금요일 [<i>kūmjoiil</i>]	pátek
휴가가 있다 [<i>hjugaga itta</i>]	mít dovolenou	토요일 [<i>tchojoiil</i>]	sobota
여름방학 [<i>jorūm panghak</i>]	letní prázdniny	일요일 [<i>irjoil</i>]	neděle
공휴일 [<i>konghjuil</i>]	státní svátek	주말 [<i>čūmal</i>]	víkend
등산하다 [<i>tūngsanhada</i>]	jít na turistiku	지난 주 [<i>činan ču</i>]	minulý týden
조깅하다 [<i>džoginghada</i>]	běhat (sport)	이번 주 [<i>ibōn ču</i>]	tento týden
수영하다 [<i>sujōnghada</i>]	plavat	다음 주 [<i>taūm ču</i>]	příští týden

²⁷ Dosl. „Ta přítelkyně odešla?“

²⁸ Dosl. „Odešla do svého rodného města.“

²⁹ Dosl. „Rodné město je kde?“

³⁰ Dosl. „(Její rodné město) je Masan.“

여행하다 [jöhenghada]	cestovat	작년 [čangnjön]	minulý rok
동물원 [tongmulwön]	zoo	금년 [kŭmnjön]	tento rok
바다 [pada]	moře	내년 [nänjön]	příští rok
어다 [ödi]	kde	매일 [mäil]	každý den
고향 [kohjang]	rodné město	매년 [mänjon]	každý rok
~ 동안 [tongan]	během	매주 [mädžu]	každý týden
밖에 [pakke]	venku	집에 있다 [čibe itta]	být doma
화창하다 [hwačchanghada]	být slunečný	~ 를 타다 [rül tchada]	jet, řídit
비가 오다 [piga oda]	pršet	자전거 [čadžongo]	bicykl
눈이 오다 [nuni oda]	sněžit	학교 [hakkjo]	škola

UŽITEČNÉ FRÁZE

무슨 계절을 제일 좋아해요?

Jaké roční období máš nejraději?

[musun kjedžorul čeil čoahejo]

제일 좋아하는 계절은 ... 이에요/예요.

Moje nejoblíbenější roční období je ...

[čeil čoahanŭn kjedžörun ...iejo/jejo]

주말에 뭐 해요?

Co děláš o víkendu?

[čumare mwö häjo]

PROCVIČOVÁNÍ

1. Reagujte

Na základě dialogů a slovní zásoby uvedené v této lekci přiřaďte k frázím ve sloupci A vhodné reakce ze sloupce B.

A

1) 누나가 언제 왔어요?

[nunaga öndže kassöjo]

2) 주말에 뭐 해요?

[čumare mwö häjo]

3) 왜 밖에 안 가요?

B

a) 비가 와서 안 가요.

[piga wasö an kajo]

b) 아홉 시에 왔어요.

[ahop šie čassöjo]

c) 토요일에 왔어요.

	[wä pakke an kajo]		[tchojoire kassöjo]
4)	고향이 어디예요?
[kohjangi ödijejo]	d)	동물원에 가요.
[tongmulkwöne kajo]
5)	어제 몇 시에 잤어요?
[ödže mjot sie čassöjo]	e)	마산이에요.
[masaniejo]

2. Přeložte

Přeložte níže uvedené věty a fráze do češtiny/korejštiny.

1)	여름방학에 학교에 안 가요.
[jörŭmbanghage hakkjoe an kajo]	6)	Co dělá bratr o víkendu?
2)	다음 주에 휴가가 있어요.
[taŭm čue hjugaga issöjo]	7)	Dnes budu doma.
3)	저는 금년에 여행할 거예요.
[čönŭn kŭmnjöne jöhenghal köjejo]	8)	Včera venku přišlo.
4)	친구가 자전거를 탔어요.
[čchinguga čadžongorŭl tchassöjo]	9)	Proč jsi v pátek nepřišel?
5)	저는 아주 바빴어요.
[čönŭn adžu pappassöjo]	10)	Mám nejraději podzim.

2.5 LEKCE 15 /Počkej chvíli, prosím./

Lekce 15

잠깐 기다려 주세요. [čamkkan kidarjō čusejo] Počkej chvíli, prosím.

KONVERZACE

- A: 잠깐 기다려 주세요. [čamkkan kidarjō čusejo] Počkej chvíli, prosím.
지금 시간이 있나요? [čigŭm šigani innajo] Máš teď čas?
- B: 아주 급한 일이에요? [adžu kŭphan iriejo] Je to naléhavé?
- A: 아니요, 그리 급하지는 않아요. [anijo, kŭri kŭpchadžimŭn anajo] Ne, není to tak naléhavé.
- B: 그럼, 나중에 카페에 갈까요? [kŭrŏm, nadžunge kchapchee kalkkajo] Tak tedy, zajdeme později na kávu?
- A: 자꾸 폐를 끼쳐서 미안해요. [čakku pchjerŭl kkičchjōsō mianhājo] Nerad bych obtěžoval.³¹
- B: 천만에요, 무슨 그런 말씀을 하세요. [čchonmanejo, musun kuron malssumul hasejo] Ale vůbec ne.³²
- A: 어디서 만날까요? [ōdisō mannalkkajo] Kde se sejdeme?
- B: 세 시에 카페 앞에서 만나요. [se šie kchapche apchesō mannajo] Sejdeme se ve tři před kavárnou.

SLOVNÍ ZÁSoba

오늘 [onŭl]	dnes	식당 [šiktang]	restaurace
내일 [nāil]	zítra	카페 [kchapche]	kavárna
나중에 [nadžunge]	později	찻집 [čchatčchip]	čajovna
보다 [poda]	vidět	극장 [kŭkčang]	kino
마시다 [mašida]	pít	미술관 [misulkwan]	galerie
걷다 ³³ [kotta]	projít se	박물관 [pakmulgwan]	muzeum

³¹ Dosl. „Omlouvám se, že ti neustále působím problémy.“

³² Dosl. „To nestojí za řeč. Proč takhle mluvíš?“

³³ Nepravidelné sloveso → časujeme jako 걸어요 / 걸었어요

얘기하다 [<i>jägihada</i>]	popovídat si	공원 [<i>kongwŏn</i>]	park
기다리다 [<i>kidarida</i>]	čekat	친구와 [<i>čchinguwa</i>]	s kamarádem
만나다 [<i>mannada</i>]	setkat se	앞 [<i>ap</i>]	před
급하다 [<i>kŭpchada</i>]	naléhavé	옆 [<i>jŏp</i>]	vedle
시간이 있다 [<i>šigani itta</i>]	mít čas	어디로 [<i>ŏdiro</i>]	kam
시간이 없다 [<i>šigani opta</i>]	nemít čas	정말 [<i>čŏngmal</i>]	opravdu

PROCVIČOVÁNÍ

1. Reagujte

Na základě dialogů a slovní zásoby uvedené v této lekci přiřaďte k frázím ve sloupci A vhodné reakce ze sloupce B.

A	B
1) 어디로 가세요? [<i>ŏdiro kasejo</i>]	a) 천만에요. [<i>čchonmanejo</i>]
2) 내일 시간이 있나요? [<i>näil šigani innajo</i>]	b) 아니요, 그리 급하지는 않아요. [<i>anijo, kŭri kŭpchadžinŭn anajo</i>]
3) 어디서 만날까요? [<i>ŏdisŏ mannalkkajo</i>]	c) 극장에 가요. [<i>kŭkčange kajo</i>]
4) 급한 일이에요? [<i>kŭphan iriejo</i>]	d) 박물관 옆에서 기다리세요. [<i>pakmulgwan jŏpchesŏ kidarisejo</i>]
5) 폐를 끼쳐서 미안해요. [<i>pchjerŭl kkičchjŏsŏ mianhăjo</i>]	e) 아니요, 없어요. [<i>anijo, opsŏjo</i>]

2. Přeložte

Přeložte níže uvedené věty a fráze do češtiny/korejštiny.

1) 잠깐 기다려 주세요.
[<i>čamkkan kidarjŏ čusejo</i>]	6) Sejdeme se před muzeem.

2) 친구와 공원에서 걸어요.
[čchinguwa kongwōnesō kōrōjo]	7) Nerad tě obtěžuji.
3) 네, 정말 급해요.
[ne, čōngmal kūphājo]	8) Mladší bratr nemá čas.
4) 식당 앞에서 만날까요.
[šiktang apchesō mannalkkajo]	9) V 17:00 budu doma.
5) 내일 오전 아홉 시에 올 거예요. ³⁴
[nāil odžōn ahop šie ol kōjejo]	10) Uvidíme se večer.

³⁴ Gramatická poznámka: 올 거예요 [ol kōjejo] je budoucí čas od slovesa 오다 [oda]

2.6 LEKCE 16 /Kam jedeš?/

Lekce 16

어디 가요? [ödi kajo] Kam jedeš?

KONVERZACE

- A: 주말에 어디 가요? [čumare ödi kajo] Kam jedeš o víkendu?
B: 주말에 경주에 가요. [čumare kjöngdžue kajo] O víkendu jedu do Kjongdžu.
A: 경주가 어디 있어요? [kjöngdžuga ödi issöjo] Kde je Kjongdžu?
B: 경상도에 있어요. [kjöngsangdoe issöjo] V provincii Kjongsang.³⁵
A: 뭐로³⁶ 경주에 가요? [mwöro kjöngdžue kajo] Jak tam jedeš?³⁷
B: 기차로 가요.³⁸ [kičcharo kajo] Jedu vlakem.
A: 언제 집에 돌아와요? [öndže čibe torawajo] Kdy se vrátíš domů?
B: 다음 주말에 돌아와요. [taüm čumare torawajo] Vrátím se příští víkend.

SLOVNÍ ZÁSoba

차 [čcha]	auto	서울 [söul]	Soul ³⁹
버스 [böšŭ]	autobus	파리 [pchari]	Paříž
기차 [kičcha]	vlak	프라하 [pchŭraha]	Praha
전차 [čönčcha]	tramvaj	로마 [roma]	Řím
배 [bä]	lod'	비엔나 [bienna]	Vídeň
비행기 [pihänggi]	letadlo	몰디브 [moldibŭ]	Maledivy
에펠 탑 [epchel tchap]	Eifellova věž	아름답다 [arŭmdapta]	krásný
카를교 [kcharŭlgjo]	Karlův most	높다 [nopta]	vysoký
콜로세움 [kcholloseum]	Koloseum	느리다 [nŭrida]	pomalý

³⁵ Dosl. „Nachází se v provincii Kjongsang.“

³⁶ Partikule (으)로 [(ŭ)ro] může být použita v několika významech. Ve spojení s podstatným jménem nám zpravidla vyjadřuje, jakým způsobem (pomocí čeho) nějaký děj probíhá.

³⁷ Dosl. „Jakým způsobem tam jedeš?“

³⁸ Partikule 로 [ro] v tomto případě označuje 7. pád (čím) → vlak → vlakem

³⁹ Pozn. Hlavní město Korejské republiky

프라터 [<i>pchŭratchŏ</i>]	Prater	빠르다 ⁴⁰ [<i>pparŭda</i>]	rychlý
사진을 찍다 [<i>sadŭimŭl ččikta</i>]		fotit ⁴¹	
구경하다 [<i>kugjŏnghada</i>]		prohlížet památky	
사람들이 많다 [<i>saramdŭri mantcha</i>]		být přelidněný ⁴²	
-(으)러 왔어요 [<i>(u)rŏ wassŏjo</i>]		Přijel jsem za účelem / abych ...	

PROCVIČOVÁNÍ

1. Reagujte

Na základě dialogů a slovní zásoby uvedené v této lekci přiřaďte k frázím ve sloupci A vhodné reakce ze sloupce B.

A	B
1) 왜 로마에 왔어요? [<i>wä romae wassŏjo</i>]	a) 경상도에 있어요. [<i>kjŏngsangdoe issŏjo</i>]
2) 왜 프라하를 안 좋아해요? [<i>wä pchŭraharŭl an čoahäjo</i>]	b) 주말에 비엔나에 가요. [<i>čumare biennae kajo</i>]
3) 언제 돌아와요? [<i>ŏndže torawajo</i>]	c) 콜로세움을 보러 왔어요. [<i>kcholloseumŭl porŏ wassŏjo</i>]
4) 경주가 어디 있어요? [<i>kjŏngdžuga ŏdi issŏjo</i>]	d) 내년에 돌아올 거예요. ⁴³ [<i>nänjŏne toraol kojejo</i>]
5) 주말에 어디 가요? [<i>čumare ŏdi kajo</i>]	e) 사람들이 많아서 안 좋아해요. [<i>saramdŭri manasŏ an čoahäjo</i>]

2. Přeložte

Přeložte níže uvedené věty a fráze do češtiny/korejštiny.

⁴⁰ Nepravidelné sloveso → časujeme jako 빨라요 [*ppallajo*] / 빨랐어요 [*ppallassŏjo*]

⁴¹ Dosl. „Pořídít fotografii“

⁴² Dosl. „Být hodně lidí“

⁴³ Gramatická poznámka: 올 거예요 [*ol kojejo*] je budoucí čas od slovesa 오다 [*oda*]

1) 뭐로 파리에 가요?
[mwŏro pcharie kajo]	6) Kde je Praha?
2) 카를교에서 사람들이 많아요.
[kcharŭlgjoesŏ saramdŭri manajo]	7) Vrátím se příští týden.
3) 여름방학에 바다에 가요.
[jŏrŭmbanghage padae kajo]	8) V 17:45 letím na Maledivy. ⁴⁴
4) 친구와 공원에 걸었어요.
[čchinguwa kongwŏne kŏrossŏjo]	9) Zítra jedu vlakem do Soulu.
5) 구경하러 로마에 왔어요.
[kugjŏngharŏ romae wassŏjo]	10) Jak jedeš do Paříže?

⁴⁴ Dosl. „Odpoledne v 5 hodin 45 minut jedu letadlem na Maledivy.“

2.7 LEKCE 17 /Studuješ korejštinu?/

Lekce 17

한국어를 공부해요? [*hangugöřül kongbuhäjo*] Studuješ korejštinu?

KONVERZACE

A: 이것이 무슨 책이에요? [*igöši musün čchägiejo*] Co je to za knihu?

B: 한국어 책이에요. [*hangugö čchägiejo*] To je učebnice korejštiny.⁴⁵

A: 그럼, 한국어를 공부해요? [*küröm, hangugöřül kongbuhäjo*] Hm, ty studuješ korejštinu?

B: 그럼요. 그런데 한국어가 어려워요. [*kürömjo. kürönde hangugöga öřjövöjo*] Jo, ale je to náročné.⁴⁶

A: 한국어를 어디서 공부해요? [*hangugöřül ödisö kongbuhäjo*] Kde studuješ korejštinu?

B: 한국어를 학교에서 공부해요. [*hangugöřül hakkjoesö kongbuhäjo*] Studuji korejštinu ve škole.

A: 열심히 공부해요. [*jöšimhi kongbuhäjo*] Tak pilně studuj.

B: 네, 열심히 공부하겠어요.⁴⁷ [*taüm čumare torawajo*] Ano, budu pilně studovat.

SLOVNÍ ZÁSoba

이것 [<i>igöt</i>]	tohle ⁴⁸	공부하다 [<i>kongbuhada</i>]	studovat
학교 [<i>čchäk</i>]	škola	배우다 [<i>peuda</i>]	učit se
수업 [<i>suöp</i>]	vyučování	시작하다 [<i>šidžakhada</i>]	začít
교실 [<i>kjošil</i>]	třída	쓰다 [<i>ssüda</i>]	psát
책 [<i>čchäk</i>]	knihá	읽다 [<i>ikta</i>]	číst
교과서 [<i>kjogwasö</i>]	učebnice	어렵다 [<i>öřjöpta</i>]	náročný
영어 [<i>jöngö</i>]	angličtina	쉽다 [<i>šüpta</i>]	snadný

⁴⁵ Dosl. „To je kniha korejštiny.“

⁴⁶ Dosl. „Ano. Ale korejšтина je náročná.“

⁴⁷ Gramatická poznámka: koncovka -겠어요 [*kessöjo*] značí úmysl mluvčího

⁴⁸ Dosl. „Tahle věc“

한국어 [<i>hangugo</i>]	korejština	잘하다 [<i>čalhada</i>]	umět dobře
일본어 [<i>ilbonŏ</i>]	japonština	잘 못하다 [<i>čal mothada</i>]	neumět dobře
프랑스어 [<i>pchurangšŏ</i>]	francouzština		

UŽITEČNÉ FRÁZE

저는 <u>한국어</u> 를 잘해요. [čömŏn hangugŏrŏl čalhäjo]	Umím dobře <u>korejsky</u> . ⁴⁹
저는 <u>한국어</u> 를 잘 못해요. [čömŏn hangugŏrŏl čal motchäjo]	Neumím dobře <u>korejsky</u> .
저는 <u>한국어</u> 를 배우기로 시작했어요. [čömŏn hangugŏrŏl päugiro šidžakchäsojo]	Začal jsem se učit <u>korejštinu</u> .
저는 오늘 <u>공부</u> 해야 돼요. ⁵⁰ [čömŏn omŏl kongbuhäja twäjo]	Dnes musím <u>studovat</u> .

PROCVIČOVÁNÍ

1. Reagujte

Na základě dialogů a slovní zásoby uvedené v této lekci přiřaďte k frázím ve sloupci A vhodné reakce ze sloupce B.

A	B
1) 한국어를 공부해요? [hangugŏrŏl kongbuhäjo]	a) 한국어 책이에요. [hangugŏ čchägŏjejo]
2) 한국어를 잘해요? [hangugŏrŏl čalhäjo]	b) 그럼요. [kŏrŏmjo]
3) 오늘 뭐 해요? [omŏl mwŏ häjo]	c) 학교에서 공부해요. [hakkjoesŏ kongbuhäjo]
4) 이것이 무슨 책이에요?	d) 아니요, 한국어를 잘 못해요.

⁴⁹ Dosl. „Dobře dělám korejštinu.“

⁵⁰ Gramatická poznámka: koncovka -아/어야 돼요 [a/oja twäjo] odpovídá českému „musím“

[igōši musŭn čchägiejo]

[anijo, hangugörül čal motchäjo]

5) 어디서 공부해요?

e) 저는 오늘 공부해야 돼요.

[ōdisō kongbuhäjo]

[čōmŭn omŭl kongbuhäja twäjo]

2. Přeložte

Přeložte níže uvedené věty a fráze do češtiny/korejštiny.

1) 이것이 일본어 교과서예요.

6) Vyučování začíná v 9:00 hodin.

[igoši ilbonŏ kjogwasōjejo]

2) 선생님이 교실에 있어요.

7) Začal jsem se učit francouzštinu.

[sonsängnimi kjošire issōjo]

3) 영어가 쉬워요.

8) Budu pilně studovat.

[jōngōga šüwōjo]

4) 저녁에 공부해야 돼요.

9) Korejšťina je náročná.

[čōnjoge kongbuhäja twäjo]

5) 저는 학교에 가요.

10) Neumím dobře anglicky.

[čōmŭn hakkjoe kajo]

2.8 LEKCE 18 /Pojd'me!/ ---

Lekce 18

갑시다.⁵¹ [kapšida] Pojd'me!

KONVERZACE

- A: 오늘 시간이 있어요? [onŭl šigani issŏjo] Máš dnes čas?
B: 네, 있어요. [ne, issŏjo] Ano, mám.
A: 그럼 영화관에 갈까요? [kŭrŏm kŭkčange kalkkajo] Tak nezajdeme do kina?
B: 네, 갑시다. [ne, kapšida] Ano, pojd'me.
A: 몇 시쯤 갈까요? [mjŏt šiččŭm kalkkajo] V kolik přibližně půjdeme?
B: 오늘 저녁 일곱 시쯤 갑시다. [onŭl čonjŏk ilkop šiččŭm kapšida] Pojd'me dnes večer kolem sedmé.
A: 어디에서 만날까요? [ŏdiesŏ mannalkkajo] Kde se potkáme?
B: 영화관 앞은 어때요?⁵² [kŭkčang apchŭn ŏttäjo] Co takhle před kinem?

SLOVNÍ ZÁSoba

영화관 [jŏnghwagwan]	kino	코미디... [kchomidi]	komediální
극장 [kŭkčang]	divadlo	공포... [kongpcho]	hororový
재미있다 [čämiitta]	zábavný	공상 과학 [kongsang kwahak]	sci-fi
재미없다 [čämiŏpta]	nudný ⁵³	멜로... [mello]	romantický
무섭다 [musŏpta]	strašidelný	...영화 [jŏnghwa]	film
슬프다 [sŭlpchŭda]	smutný		
좋아하다 [čŏahada]	mít rád		
싫다 [šiltcha]	nemít rád		

⁵¹ Gramatická poznámka: konstrukce (으)버시다 se nejčastěji používá pro vyjádření návrhu nebo rozkazu pro skupinu dvou a více lidí, v níž je mluvčí zahrnutý (např. „Pojd'me!“, „Udělejme!“, ...)

⁵² 은/는 어때요 přibližně odpovídá českému „Co bys řekl/a na...“, „A co takhle...“

⁵³ Dosl. „nezábavný“

UŽITEČNÉ FRÁZE

저는 ... 를 좋아해요.	[čõmñn ... rül čoahejo]	Mám rád ...
저는 ... 를 싫어요.	[čõmñn ... rül širõjo]	(vůbec) Nemám rád ...

PROCVIČOVÁNÍ

1. Reagujte

Na základě dialogů a slovní zásoby uvedené v této lekci přiřaďte k frázím ve sloupci A vhodné reakce ze sloupce B.

A	B
1) 극장에 갈까요? [kũkčange kalkkajo]	a) 아니요, 없어요. [anijo, opsõjo]
2) 어디에서 만날까요? [õdiesõ mannalkkajo]	b) 바빠서 못 가요. [pappasõ mot kajo]
3) 몇 시쯤 갈까요? [mjõt šiččũm kalkkajo]	c) 여덟 시에 시작해요. [jõdõl šie šidžakhãjo]
4) 내일 시간 있나요? [nãil šigan innajo]	d) 일곱 시쯤 갑시다. [ilkop šiččũm kapšida]
5) 영화가 언제 시작해요? [jõnghwaga õndže šidžakhãjo]	e) 극장 앞은 어때요? [kũkčang apchũm õttãjo]

2. Přeložte

Přeložte níže uvedené věty a fráze do češtiny/korejštiny.

1) 김치도 맛있어요? [kimčchido mašissõjo]	6) Ta kniha byla velice nudná.
2) 네, 갑시다. [ne, kapšida]	7) Co bys řekl/a na romantický film?
3) 그 영화가 재미있었어요.	8) Vůbec nemám rád horory.

[*kŭ jŏnghwaga čämiissŏssŏjo*]

4) 남자친구가 늦게 왔어요.

[*namdžačchinguga nŭtke wassŏjo*]

5) 아주 무서워서 안 봐요.

[*adžu musŏwŏsŏ an pwajo*]

9) Mladší bratr má rád sci-fi filmy.

10) V pátek letím do Paříže.

2.9 LEKCE 19 /Proč máš rád?/

Lekce 19

왜 좋아해요? [wä čoahäjo] Proč máš rád?

KONVERZACE

A: 민호 씨, 취미가 뭐예요? [minho šši, čchümiga mwŏjejo] Min Ho, jaké máš koničky?

B: 수영을 좋아해요. [sujŏngül čoahäjo] Mám rád plavání.

A: 왜 좋아해요? [wä čoahäjo] Proč ho máš rád?

B: 건강에 좋아서 해요. [köngange čoasŏ häjo] Děláám to, protože je to dobré pro zdraví.

토마스 씨는요? [tchomasŭ ššinŏnjo] A co ty, Thomasi?

A: 저는 독서를 좋아해요. [čomŏn toksŏrŭl čoahäjo] Já mám rád čtení.

B: 왜 좋아해요? [wä čoahäjo] Proč ho máš rád?

A: 재미있어서 좋아해요. [čämiissŏsŏ čoahäjo] Protože je to zábavné.

B: 요즘 무슨 책을 읽어요? [jodžŏm musŏn čchägŭl ilgŏjo] Jakou teď čteš knihu?

A: 소설책을 읽어요. [sosŏlčchäkŭl ilgŏjo] Čtu povídku.

SLOVNÍ ZÁSoba

취미 [čchümi]	koníček	건강 [köngang]	zdraví
독서 [toksŏ]	čtení	스트레스 [sŭtchŭresŭ]	stress
글쓰기 [külssŭgi]	psaní	담배 [tambä]	cigarety
수영 [sujŏng]	plavání	술 [sul]	alkohol
조깅 [čoging]	běhání	과일 [kwail]	ovoce
운동 [undong]	cvičení	야채 [jačchä]	zelenina
소설책 [sosŏlčchäk]	povídka	매일 [mäil]	každý den
동화책 [donghwačchäk]	pohádková kniha	재미있다 [čämiitta]	zábavný
공상소설 [kongsangsosŏl]	fantasy kniha	공포 소설 [kongpcho sosŏl]	horor. povídka
비디오 게임 [pidio keim]	video hra	등산 [tŏngsan]	turistika

UŽITEČNÉ FRÁZE

건강에 좋다	[kǒngange čotta]	být pro zdraví dobrý
건강에 나쁘다	[kǒngange nappuda]	být pro zdraví špatný
스트레스를 풀다	[sūtchüresürül pchulda]	snížit stress/napětí
기름진 음식을 먹다	[kirŭmčin ūmšikŭl mǒkta]	jíst tučné jídlo
...은/는 제 취미예요.	[...ün/nŭn če čchümijejo]	moje hobby je ...

PROCVIČOVÁNÍ

1. Reagujte

Na základě dialogů a slovní zásoby uvedené v této lekci přiřaďte k frázím ve sloupci A vhodné reakce ze sloupce B.

A	B
1) 취미가 뭐예요? [čchümiga mwǒjejo]	a) 재미있어서 좋아해요. [čämiissǒsǒ čoahäjo]
2) 토마스 씨는요? [tchomasŭ ššinŭnjo]	b) 동화책을 읽어요. [donghwačchäkŭl ilgǒjo]
3) 요즘 무슨 책을 읽어요? [jodžŭm musŭn čchägŭl ilgǒjo]	c) 저는 독서를 좋아해요. [čonŭn toksǒrŭl čoahäjo]
4) 왜 좋아해요? [wä čoahäjo]	d) 수영을 좋아해요. [sujǒngŭl čoahäjo]
5) 왜 스포츠를 해요? [wä süpchočchŭrŭl häjo]	e) 건강에 좋아서 해요. [kǒngange čoasǒ häjo]

2. Přeložte

Přeložte níže uvedené věty a fráze do češtiny/korejštiny.

1) 글쓰기는 제 취미예요.
[kŭlssŭginŭn če čchümijejo]	6) Máma má ráda turistiku.

- 2) 저는 매일 운동을 해요.
[čönön mäil undongül häjo]
- 3) 조깅은 스트레스를 풀어요.
[čogingŭn sŭtchŭresŭrŭl pchurŏjo]
- 4) 담배는 건강에 나빠요.
[tambämŭn kõngange nappajo]
- 5) 언제 집에 돌아와요?
[öndže čibe torawajo]
- 7) Alkohol je špatný pro zdraví.
- 8) Proč máš rád běhání?
- 9) Jaké jsou tvoje záliby?
- 10) Včera jsem četl povídku.

2.10 LEKCE 20 /Jak tam jdeš?/

Lekce 20

어떻게 가요? [öttökche kajo] Jak tam jedeš?

KONVERZACE

A: 오늘 도서관에 안 가요? [onül tosökwane an kajo] Dnes nejdeš do knihovny?

B: 물론 가요. [mullon kajo] Ale ovšem, že jdu.

A: 어떻게 가요? [öttökche kajo] Jak tam jedeš?

B: 버스로 가요.⁵⁴ [pösüro kajo] Jedu autobusem.

A: 버스에는 사람이 많아요? [pösüemün sarami manajo] Jezdí autobusem hodně lidí?⁵⁵

B: 항상 만원이에요. [hangsang manwöniejo] Je vždycky přeplněný.

A: 도서관에서는 무슨 공부를 해요? [tosökwanesömün musün kongburül häjo]

Co se budeš v knihovně učit?

B: 영어를 공부해요. [jöngörül kongbuhäjo] Budu se učit angličtinu.⁵⁶

A: 왜 영어를 공부해요? [wä jöngörül kongbuhäjo] Proč se budeš učit angličtinu?

B: 시험이 있어서 공부해요. [šihömi issösö kongbuhäjo] Učím se na test.⁵⁷

SLOVNÍ ZÁSoba

도서관 [tosökwän]	knihovna	물론 [mullon]	ale ovšem
어떻게 [öttökche]	jak	항상 [hangsang]	vždy
만원이다 [manwönida]	být přeplněný	비우다 [piuda]	být prázdný
무슨 [musün]	jaký	시험 [šihöm]	test, zkouška
지하철 [čihačchöl]	metro	전차 [čončcha]	tramvaj
택시 [tchäksi]	taxi	자전거 [čadžongo]	bicykl
모터바이크 [motchöbaikchü]	motorka	전시회 [čönšihö]	výstava

⁵⁴ Partikule 로 [ro] v tomto případě označuje 7. pád (čím) → autobus → autobusem

⁵⁵ Dosl. „Je v autobuse hodně lidí?“

⁵⁶ Dosl. „Učím se angličtinu“. I když má sloveso tvar přítomného času, v kontextu daného rozhovoru je vhodnější překlad budoucím časem. Toto je běžné i u češtiny nebo angličtiny (např. Zítřej „jdu“ do kina).

⁵⁷ Dosl. „Protože je test, učím se.“

기차역 [<i>kičhajok</i>]	nádraží	대학교 [<i>tähakkjo</i>]	univerzita
전공 [<i>čöngong</i>]	obor	고등학교 [<i>kodünghakkjo</i>]	střední škola
초등학교 [<i>čchodünghakkjo</i>]	základní škola		

PROCVIČOVÁNÍ

1. Reagujte

Na základě dialogů a slovní zásoby uvedené v této lekci přiřaďte k frázím ve sloupci A vhodné reakce ze sloupce B.

A	B
1) 어떻게 가요? [<i>öttökcche kajo</i>]	a) 물론 가요. [<i>mullon kajo</i>]
2) 버스에는 사람이 많아요? [<i>pösüemün sarami manajo</i>]	b) 버스로 가요. [<i>pösüro kajo</i>]
3) 오늘 도서관에 안 가요? [<i>onül tosökwane an kajo</i>]	c) 영어를 공부해요. [<i>jöngörül kongbuhäjo</i>]
4) 무슨 공부를 해요? [<i>musün kongburül häjo</i>]	d) 시험이 있어서 공부해요. [<i>šihömi issösö kongbuhäjo</i>]
5) 왜 공부해야 돼요? [<i>wä kongbuhäja twäjo</i>]	e) 항상 만원이에요. [<i>hangsang manwöniejo</i>]

2. Přeložte

Přeložte níže uvedené věty a fráze do češtiny/korejštiny.

1) 한국어 시험은 어려웠어요. [<i>hangugö šihömün örjöwössöjo</i>]	6) Divadlo začíná v devět.
2) 아니요, 그리 급하지는 않아요. [<i>anijo, küri küpchadžinün anajo</i>]	7) Jakou knihu jsi četl včera?
3) 이 영화가 아주 무서워요.	8) Jedu do Říma autem.

[i jŏnghwaga adžu musŏwŏjo]

4) 저것은 맛없어요.

[čŏgosŭn matŏpsŏjo]

5) 오늘 학교에 안 가요?

[onŭl hakkjoe an kajo]

9) Vlák je vždýcky přeplněný.

10) To jídlo je opravdu dobré.

3. ROZBOR LEKCÍ

3.1 LEKCE 11

Lekce se zaměřuje na představování. Lekci jsem rozdělil na tři části - konverzace, slovní zásoba a procvičování. V první části jsem převzal dialogy z učebnice *Wu shi zi tong han guo yu* a doplnil je o český překlad. Oddíl se slovní zásobou byl v původní zdroji velice strohý a neposkytoval adekvátní slovní zásobu tématicky související s obsahem této lekce. Z toho důvodu jsem se rozhodl tento oddíl také začlenit do svého prototypu učebnice a náležitě ho rozšířit. Jelikož jsem si kladl za cíl vytvořit učebnici konverzační, rozhodl jsem vynechat část „gramatika“. Závěr lekce se zaměřuje na procvičování jevů, které byly obsahem této lekce. V této části jsem se inspiroval *Učebnicí čínské konverzace*, ze které jsem převzal cvičení „reagujte“ a „přeložte“, jejichž podobu jsem mírně přizpůsobil potřebám své učebnice. V rámci procvičování se očekává základní znalost gramatiky, zejména časování sloves a tvoření jednoduchých větných konstrukcí. Po revizi celé lekce jsem došel k závěru, že by bylo užitečné konverzační část doplnit o ilustraci pro lepší demonstraci vyobrazené konverzační situace. Zároveň bych lekci doplnil o klíč, který by sloužil ke kontrole odpovědí v procvičovacím oddílu.

Větu <아, 네, 들어오세요.> jsem přeložil do češtiny jako „Ach, ano, pojd' dál.“ Jelikož čeština nemá tak rozsáhlý zdvořilostní systém jako korejština a rozlišuje v podstatě pouze tykání a vykání, přiklonil jsem se k první variantě. Navíc je z rozhovoru zřejmé, že se mluvčí dobře znají. Proto mi tento překlad přišel vhodnější.

Věta <친구도 같이 왔어요.> by se dala do češtiny doslova přeložit jako „Přišel se mnou také kamarád,“ avšak varianta „Přivedl jsem také kamaráda.“ mi připadala v dané situaci vhodnější.

Fráze <안녕하세요> je v textu přeložena jako „Ahoj.“ Jedná se nejběžnější pozdrav v korejštině. Jeho překlad může odpovídat rovněž českému „Dobrý den“ v závislosti na tom, kdo jsou účastníci rozhovoru. V poznámce pod čarou je představena také formálnější podoba 안녕하십니까 [*annjõnghašimnikka*].

3.2 LEKCE 12

Tato lekce se tématicky zaměřuje na jídlo. Úvodní dialogy jsem implementoval do své práce beze změny, pouze jsem je doplnil českým překladem. Stejně jako v případě předchozí lekce jsem patřičně rozšířil oddíl slovní zásoby a také vytvořil zcela nový oddíl „užitečné fráze“, který studentovi umožní vytvářet nové věty a zlepšit tak jeho schopnost reagovat v určitých konverzačních situacích. Procvičování se věnuje zejména opakování jevů probraných v dané lekci, avšak záměrně do něj vkládám i jevy z lekce přechodí, aby si je student připomněl a upevnil si jejich znalost.

Původní dialog <예, 맛있어요.> jsem pozměnil na <네, 맛있어요.> Překlad takové věty je „Ano, je to dobré,“ nicméně výraz 네 je zdvořilejší než 예 a tudíž je vhodnější jeho užití ve zdvořilostním stylu 해요체, ke kterému jsem se na začátku své práce zavázal.

V této lekci se vyskytují výrazy <맛있어요> a <맛없어요>, jejichž doslovný překlad zní „Má to chuť“ a „Nemá to chuť“. V textu jsou tyto výrazy přeložené jako „Je to dobré“ a „Není to dobré“, aby rozhovor působil co nejvíce přirozeně pro českého mluvčího. V daném kontextu by byl rovněž vhodný překlad „Chutná mi“ nebo „Mám rád.“

3.3 LEKCE 13

V učebnici *Wu shi zi tong han guo yu*, která mi byla předlohou, nese tato lekce název <언제 왔어요?>. Doslovný překlad zní „Kdy (jsi) přišel/přišla?“ Po přečtení celého rozhovoru – zejména z otázky <남자친구도 왔어요?> lze usuzovat, že dotazovanou osobou je žena, a proto jsem lekci nazval „Kdy jsi přišla?“ Lekce obsahuje krátký rozhovor, rozšiřující slovní zásobu a užitečné fráze. Lekce v samostatné části seznamuje studenty se dvěma základními typy korejských číslovek. K procvičení nového učiva a upevnění znalostí z této lekce a lekcí předešlých slouží oddíl „Procvičování“ v závěru lekce. Po dokončení této lekce je student schopný užívat jednoduché věty a zapojovat do nich časové údaje.

Věta <바빠서 못 왔어요.> je v textu přeložena jako „Protože je zaneprázdněný,“ avšak doslovný překlad takové věty by byl „Protože je zaneprázdněný, nemohl přijít.“ To je dodatečně vysvětleno v gramatické poznámce pod čarou. Zvolil jsem zkrácenou variantu, protože mi připadala do textu vhodnější a zároveň je z předešlé otázky jasné, na co se mluvčí ptá, a proto není nutné celou frázi opakovat.

V posledním dialogu u otázky <아주 바빠요?> („Je hodně zaneprázdněný?“) jsem změnil odpověď z původního <아니요, 바쁘지 않아요.> („Ne, není zaneprázdněný“) na <아니요, 조금 바빠요.> („Ne, je trochu zaneprázdněný“). Původní odpověď popírala předchozí výrok a v rozhovoru tak působila nelogicky.

3.4 LEKCE 14

Lekce tématicky navazuje na lekci předchozí a mj. rozšiřuje slovní zásobu o nové časové údaje jako jsou roční období a dny v týdnu. Český název lekce je překladem korejského <일요일에 갔어요.> I když se sloveso 가다 do češtiny překládá jako „jít,“ po přečtení celého rozhovoru mi připadalo vhodnější lekci přeložit jako „Odjela v neděli“. Kromě rozšíření slovní zásoby jsem lekci doplnil o užitečné fráze, které lze pomocí slovní zásoby obměňovat a vytvářet tak různorodé věty. Dialogy v konverzační části jsem převzal z učebnice *Wu shi zi tong han guo yu* beze nutnosti úprav a přeložil je do češtiny. Český překlad nebylo nutné výrazně upravovat tak, aby byl text přirozený pro českého čtenáře. Doslovné překlady dialogů jsou uvedené v poznámce pod čarou. Lekce je zakončená souborem cvičení, která se neopírají pouze o látku probranou v dané lekci, ale rovněž reflektuje učivo probrané v předchozích lekcích.

3.5 LEKCE 15

Úvod lekce tvoří dialog dvou přátel, kteří si domlouvají schůzku. V tomto duchu se tématicky nese celá lekce. V původním zdroji se mi dialogy zdály pokročilejší, vyžadující širší znalosti korejské gramatiky, a proto jsem se pokusil tyto dialogy zjednodušit a sjednotit je do zdvořilostního stylu 해요체, který jsem se rozhodl ve své práci užívat. Jelikož se jedná o konverzační učebnici, nevěnuji se zde gramatice. Pro správné pochopení dialogů je důležitá mírně pokročilá znalost gramatiky. V této lekci se vyskytují důležité gramatické konstrukce -지 않아요, -르까요, -나요, -는데요.

[1] Původní větu <잠깐 드릴 말씀이 있는데요.>, která by ve volném překladu znamenala „Počkej chvíli, mám něco, co ti musím říct.“ jsem zaměnil za jednodušší <잠깐 기다려 주세요.> („Počkej chvíli, prosím.) Pro tuto změnu jsem se rozhodl z toho důvodu, že mi původní věta připadala neúměrně náročná v porovnání s předchozími lekcemi.

[2] Následující větu <지금 시간이 있으신가요?> jsem zaměnil za jednodušší variantu <지금 시간이 있나요?>, která zároveň respektuje zdvořilostní stupeň 해요체. Český překlad je v obou případech „Máš teď čas?“, avšak původní věta má mnohem formálnější rozměr. Vzhledem k tomu, že se rozhovor odehrává mezi dvěma přáteli, rozhodl jsem se pro druhou variantu.

[3] Jelikož jsem se při psaní učebnice chtěl vyvarovat pokročilejším formám gramatických konstrukcí a zůstat spíše u základní gramatiky, zaměnil jsem původní větu <아주 급한 일인가요?> za jednodušší <아주 급한 일이에요?> Volný překlad v obou případech odpovídá českému „Je to naléhavé?“

[4] Původní větu <아니오, 그리 급하지는 않아요.>, konkrétně slovo <아니오> (tj. zdvořilostní stupeň 하오체), jsem změnil na <아니요> (tj. zdvořilostní stupeň 해요체) a vytvořil tak větu <아니요, 그리 급하지는 않아요.> Odpovídající český překlad zní „Ne, není to tak naléhavé.“ Jedná se pouze o drobnou změnu k zachování jednotného stylu zdvořilosti.

[5] Pro zachování stejné úrovně obtížnosti jsem z textu vyjmul následující souvětí <그럼, 식당에 가서 잠깐 기다려 주세요. 거기서 커피나 마시면서 얘기합시다.> a nahradil ho větou <그럼, 나중에 카페에 갈까요?> („Tak tedy, zajdeme později na kávu?“)

[6] Následující věta <자꾸 폐를 끼쳐서 미안합니다.> byla v původní učebnici psaná ve formálním zdvořilém stylu. Abych zachoval jednotný styl 해요체 v celém textu, pozměnil jsem větu na <자꾸 폐를 끼쳐서 미안해요.> (doslovný překlad „Omlouvám se, že ti neustále působím problémy.“)

[7] Větu <천만에요, 무슨 그런 말씀을 하세요.> jsem do textu začlenil bez nutnosti úprav. Bylo však poměrně náročné větu přeložit do češtiny tak, aby zněla přirozeně. Nakonec jsem se rozhodl pro překlad „Ale vůbec ne.“ doplněný v poznámce pod čarou o doslovný překlad „To nestojí za řeč. Proč takhle mluvíš?“ Smysl této fráze lze vyvodit z předchozího dialogu, kde se mluvčí omlouvá za to, že nám působí potíže a my ho chceme ubezpečit, že tomu tak není.

[8] Závěr konverzační části jsem doplnil o nový dialog <어디서 만날까요?> („Kde se sejdem?“) a <세 시에 카페 앞에서 만나요.> („Sejdem se ve tři před kavárnou.“)

Se základní znalostí korejské gramatiky je student schopný využít rozšiřující slovní zásobu k obměně dialogů a vytváření nových vět. Úvodní skupina dialogů je stěžejní v závěrečném oddílu zaměřeném na procvičování.

3.6 LEKCE 16

Konverzační části tvoří dialog mezi dvěma kamarády, kteří se baví o svých plánech na víkend. Tématicky tato lekce úzce souvisí se způsoby cestování a turistickými destinacemi. Tuto skutečnost jsem se také snažil zohlednit při vytváření slovní zásoby. Přestože název lekce v učebnici, která mi byla předlohou, zní <어디 가세요?>, rozhodl jsem se název lekce a všechny dialogy v konverzační části převést z formálního zdvořilého stylu (하십시오체) do neformálního zdvořilého stylu (해요체), který jsem se rozhodl používat v celé učebnici vzhledem k jeho frekvencovanosti v běžném styku s Korejci. Náročnost textu se jevila jako adekvátní, tudíž nebylo nutné dalších změn a zásahů do podoby jednotlivých dialogů.

[1] Překladem z korejského <어디 가요> jsem dal lekci český název „Kam jedeš?“ Přestože sloveso 가다 se do češtiny nejčastěji překládá jako „jít,“ v kontextu daného rozhovoru je patrné, že mluvíme o cestování dopravními prostředky, a tudíž je přirozené tyto fráze překládat do češtiny pomocí slovesa „jet“.

[2] V této lekci jsem se rozhodl čtenáři přiblížit partikuli -(으)로 formou poznámky pod čarou. Pochopení této partikule není náročné a je stěžejní pro porozumění dialogům a jejich následné procvičování v závěru lekce.

3.7 LEKCE 17

Tato lekce nese název <한국어를 공부해요?> („Studuješ korejštinu?“) a tématicky se tedy zameruje na studium jazyků. Dialogy v konverzační části nevyžadovaly mnoho úprav, stejně jako v předchozí lekci bylo nutné pouze převést dialogy z formálního zdvořilého stylu (하십시오체) do neformálního zdvořilého stylu (해요체), aby byl zachován jednotný formát v celé učebnici. V této lekci se poprvé setkáváme s gramatickou koncovkou -겠어요 a -아/어야 돼요. Jejich funkci jsem nastínil v poznámce pod čarou. Jelikož jsem oddíl „Gramatika“ ze svého konceptu učebnice vypustil, není zde prostor pro obsírnější vysvětlení různých gramatických jevů.

Aby bylo možné na fráze v konverzační části navázat a vytvářet z nich fráze nové, rozšířil jsem lekci o tématicky související slovní zásobu, kterou původní učebnice nedisponovala. Následný oddíl „Užitečné fráze“ obsahuje soubor čtyřech frází, které lze pomocí dosud získané slovní zásoby obměňovat a vytvářet tak nové věty. Bez dobré znalosti gramatiky je tento způsob vhodný zejména pro memorizování.

Závěr lekce je opět doplněný o soubor cvičení po vzoru *Učebnice čínské konverzace*. Konkrétně se jedná o cvičení „Reagujte,“ kde je nutné k frázi ve sloupci A přiřadit vhodnou reakci ze sloupce B. Následuje cvičení „Přeložte,“ v němž má čtenář za úkol na základě vědomostí nabytých v této i předchozích lekcích přeložit několik krátkých vět či frází z korejštiny do češtiny a naopak.

3.8 LEKCE 18

Název lekce je <갑시다>, český překlad zní „Pojďme!“ Pro lepší pochopení je gramatická konstrukce -(으)버시다 stručně představena v poznámce pod čarou. Úvodní dialogy se odehrávají mezi dvěma přáteli, kteří se domlouvají, že půjdou večer do kina. V učebnici *Wu shi zi tong han guo yu* stojí tato lekce samostatně, avšak obsahově je úzce propojená s 15. lekcí, a proto je od sebe nelze jednoznačně oddělit. Slovní zásoba je zde rozšířena o pojmy z filmového prostředí, aby bylo učení pro studenta atraktivnější a zábavnější. Klíčovou znalostí pro práci s textem jsou časové údaje, se kterými se student seznámil v předchozích lekcích.

[1] Původní frázi <예, 있어요.> jsem pozměnil na <네, 있어요.> z toho důvodu, že výraz 네 je zdvořilejší a lépe koresponduje se zdvořilostním stylem 해요체.

[2] V původním zdroji se vyskytuje věta <그럼 영화관에 가실까요?> Rozhodl jsem se tvar slovesa pozměnit na <갈까요>, protože se rozhovor odehrává mezi dvěma přáteli a situace proto nevyžaduje takovou úroveň formálnosti.

[3] V posledním dialogu ve větě <영화관 앞은 어때요?> se poprvé setkáváme s gramatickou konstrukcí -(은)/는 어때요. Jelikož se jedná o gramatiku, která je v korejštině poměrně frekventovaná, rozhodl jsem se ji stručně vysvětlit v poznámce pod čarou.

Při tvorbě této lekce nebylo za potřebí výrazných zásahů do podoby dialogů, zejména se jednalo pouze o drobné úpravy, aby byl zachován jednotný styl zdvořilosti.

3.9 LEKCE 19

Lekce nese název <왜 좋아해요?>, doslovný český překlad zní „Proč máš rád?“. Jak je patrné z úvodní konverzační části, lekce se zaměřuje na koníčky (hobby) a důvody, proč je daná osoba má ráda. Oddíl konverzace nebylo nutné upravovat, jednotlivé dialogy svou obtížností odpovídaly dosavadním lekcím a respektovaly neformální zdvořilý styl (해요체).

Z učebnice *Wu shi zi tong han guo yu* jsem převzal rovněž oddíl se slovní zásobou, který jsem rozšířil o nová slovíčka, která tématicky souvisí s danou lekcí. Společně se slovní zásobou se zde stejně jako v předchozích lekcích vyskytuje oddíl „Užitečné fráze“ obsahující několik frází, které lze použít v běžném rozhovoru.

Závěr lekce tvoří oddíl „Procvičování“, který má za cíl ověřit schopnost studenta reagovat na otázky a překládat krátké věty a fráze. Student si zde ověří znalost větných konstrukcí vyskytujících se v konverzačním oddílu a slovní zásoby z dané lekce. Svou povahou je tento typ cvičení vhodný zejména pro učení memorizováním.

3.10 LEKCE 20

Poslední lekce této práce nese název <어떻게 가요?>, v českém překladu „Jak tam jdeš?“. Obsahově úzce souvisí s 16. lekcí, která se rovněž zaměřuje na způsoby cestování a turistické destinace. Pro práci s textem je stěžejní pochopení partikule -(으)로, jejíž gramatická funkce byla vysvětlena v 16. lekci.

V konverzační části nebyly nutné výrazné zásahy do podoby jednotlivých dialogů, bylo však nezbytné sjednotit styl zdvořilosti. V některých dialozích se vyskytoval styl 하십시오체 (formální zdvořilý styl), který jsem převedl na 해요체 (neformální zdvořilý styl), který je příznačnější pro konverzaci mezi dvěma přáteli. Tyto změny se konkrétně týkaly tvarů slova <합니다> a <합니다>, které jsem změnil na <해요>.

Oddíl slovní zásoby jsem rozšířil o nové dopravní prostředky a také místa, která lze navštívit. Závěr lekce je opět doplněn o soubor cvičení po vzoru *Učebnice čínské konverzace*. Konkrétně si zde student procvičí, zda dovede reagovat na otázku, přičemž správnou odpověď volí z nabídky frází na pravé straně. Následuje cvičení „Přeložte,“ kde má student za úkol přeložit několik vět z korejštiny do češtiny a naopak. Ke všem cvičením je nutná dobrá znalost probraných frází a také slovní zásoby.

4. ZÁVĚR

Cílem práce bylo vytvořit obsahově aktuální prototyp konverzační učebnice korejského jazyka, který bude díky českému přepisu použitelný i pro začátečníky. Vzhledem k tomu, že se jedná o konverzační učebnici, není jejím primárním cílem přiblížit čtenáři korejskou gramatiku. Některé gramatické aspekty jsou vysvětleny pouze dodatečně, formou poznámek pod čarou. Z tohoto důvodu je její použití pro úplné začátečníky bez znalosti základní gramatiky poměrně limitováno. Učebnice poskytuje adekvátní slovní zásobu a základní větné konstrukce, jež lze obměňovat a vytvářet tak nová spojení či celé věty. Na konci každé lekce je soubor cvičení, který slouží k procvičení a upevnění naučených frází a slovní zásoby.

Nejobtížnějším úkolem pro mne bylo vytvořit strukturu učebnice, podle které budu jednotlivé lekce zpracovávat. Bylo nelehkým úkolem stanovit podobu učebnice a její členění tak, aby byla přehledná a zároveň obsahově dostačující. Začátek každé lekce tvoří

skupina dialogů, které by bylo vhodné doplnit ilustrací pro přiblížení situace, ve které se mluvčí v dané konverzační situaci nachází. Aby učebnice naplnila svůj účel a byla pro čtenáře přínosná, bylo by vhodné doplnit jednotlivá cvičení o klíč se správným řešením a všechny dialogy o audio nahrávku rodilého mluvčího. Touto cestou by si student osvojil správnou výslovnost, přízvuk a intonaci.

Jednotlivé lekce byly tématicky převzaté z čínsko-korejské učebnice *Wu shi zi tong han guo yu*. Názvy lekcí jsou doslovným překladem z korejštiny. Zpětně hodnotím, že by bylo přínosné změnit názvy jednotlivých lekcí tak, aby bylo pro čtenáře snazší najít látku vztahující se k určité konverzační situaci. Na druhou stranu již v průběhu psaní této práce jsem si všiml, že se jednotlivé lekce prolínají a nelze je od sebe obsahově oddělit.

Vytvořit po všech směrech vyhovující učební text není lehkým úkolem. Díky tématu své práce jsem měl možnost projít si procesem tvorby učebnice od počátečního shromáždění relevantních materiálů až po samotnou kompletaci učebního textu za použití odborných zdrojů a vlastních vědomostí nabytých v průběhu studia. Nabídka česky psaných výukových materiálů pro studium korejštiny není tak rozsáhlá, a proto jsem rád, že jsem se mohl věnovat právě tomuto tématu diplomové práce.

5. RESUMÉ

The objective of this work was to create a content-friendly conversational textbook of Korean language on the basis of which students would acquire vocabulary and phrases that they could use in practical situations. The textbook is divided into 10 thematically focused chapters. It is written in Korean and supplemented by a Czech translation. The text is also includes Czech transcription, thanks to which the textbook is suitable for beginners unfamiliar with Korean characters. The textbook has a number of shortcomings that need to be worked on. To make the textbook beneficial for the students, it should include the key to individual exercises and should be supplemented with an audio recording of a native speaker so that the students can master the correct pronunciation. The textbook is designed for the students in order not only to memorize individual dialogues, but also using vocabulary and grammar tips in a footnote to be able to change learned phrases and create new sentences that can be used in real situations.

6. SEZNAM LITERATURY

- [1] ATKINSON, Rita L. a kol. 2003. *Psychologie*. Vydání druhé. Praha: Portál. 752 stran. ISBN 80-7178-640-3.
- [2] CHODĚRA, Radomír. 2013. *Didaktika cizích jazyků: Úvod do vědního oboru*. Vydání druhé. Praha: Academia. 209 stran. ISBN 978-80-200-2274-5.
- [3] KNECHT, Petr, Tomáš JANÍK a kol. 2008. *Učebnice z pohledu pedagogického výzkumu*. Vydání první. 196 stran. Brno: Paido. ISBN 978-80-7315-174-4.
- [4] PARK, Dong-geun. 2010. *Everything You Wanted to Know about the Korean Language*. Seoul: The National Institute of the Korean Language. 130 stran. GPRN 11-1371028-000191-01. [Dostupné z: <https://www.korean.go.kr/download/report>]
- [5] PRŮCHA, Jan. 1997. *Moderní pedagogika*. Vydání první. Praha: Portál, 495 stran. ISBN 80-7178-170-3.
- [6] PUCEK, Vladimír. 2005. *Gramatika korejského jazyka*. Vydání první. Praha: Karolinum, 453 stran. ISBN 80-246-1004-3.
- [7] PUCEK, Vladimír a Marta BUŠKOVÁ. 2000. *Jazyková politika v Koreji*. Vydání první. Praha: Karolinum. 291 stran. ISBN 80-246-0066-8.
- [8] PUCEK, Vladimír. 2013. *Lexikologie korejštiny*. Vydání druhé. Praha: Karolinum. 229 stran. ISBN 978-80-246-2204-0.
- [9] STERNBERG, Robert J. 2002. *Kognitivní psychologie*. Vydání první. Praha: Portál. 632 stran. ISBN 80-7178-376-5.
- [10] UHER, David, Liu XUEMIN, Jakub VYKOUKAL. 2007. *Učebnice čínské konverzace*. Praha: Leda. 224 stran. ISBN 978-80-7335-109-0.
- [11] ZHENG, Zheng De. 2007. *Wu shi zi tong han guo yu*. Beijing. 356 stran. ISBN 7-5600-2977-9.

Elektronické zdroje:

Ethnologue [online]. c2021 [cit. 2021-04-24]. Dostupné z: <https://www.ethnologue.com/guides/ethnologue200>